

LA REALITAT DE LA DONA A TRAVÉS DE LA FANTASIA

PSEUDÒNIM : ACNAIB CAFE
TREBALL DE RECERCA
INSTITUT INS VILA - SECA
CURS: 2016-2017

“La historia la cuentan siempre los vencedores y las mujeres hemos sido las vencidas en todas las guerras, no solo de las bélicas [...] Es urgente contar la historia de nuevo tal y como ha transcurrido. Dando a las mujeres la verdadera dimensión que merecen, sacándolas del silencio que las niega en los libros de historia y dándoles el protagonismo real que han tenido, limpiando a los personajes femeninos del destino o bien ejemplarizante de reinas o santas o bien de contramodelo para que el resto de mujeres aprendamos lo que no debemos hacer”. Les Comadres. La otra historia.

Aquest treball no hagués estat possible sense el suport de la meva família, i en especial l'ajuda del meu tutor, i de la meva parella.

Així mateix, agraeixo la col·laboració de la meva mare, de la meva germana i de l'àvia, ja que la seva col·laboració ha estat de vital importància en l'estudi realitzat.

ÍNDEX

1	OBJECTIUS	1
1.1	OBJECTIUS ESPECÍFICS.....	1
2	INTRODUCCIÓ	2
2.1	CONTEXT SOCIAL DE LA DONA AL LLARG DEL SEGLE XX I XXI.....	2
2.1.1	EL DESENCADENANT	2
2.1.2	LA PRIMERA MEITAT DEL SEGLE XX.....	5
2.1.3	LA INSTRUCCIÓ BÀSICA A L'ESCOLA.....	6
2.1.4	TREBALL DE SUBSISTÈNCIA.....	7
2.1.5	SEGONA MEITAT DEL SEGLE XX.....	8
2.1.6	L'EDUCACIÓ.....	9
2.1.7	REPARTIMENT DE LES FEINES DOMÈSTIQUES.....	10
2.1.8	EL PROCÉS A LA NORMALITZACIÓ.....	10
2.2	LA DONA DEL SEGLE XXI.....	11
2.2.1	EDUCACIÓ PER AL TREBALL.....	14
2.2.2	LA FORMACIÓ ACADÈMICA	14
2.2.3	LES DONES, MÉS FORTES QUE MAI	18
2.2.4	EL RESULTAT D'UN PROCÉS LLARG.....	19
2.3	LA DONA DELS PAÏSOS SUBDESENVOLUPATS	20
2.4	LES PEL·LÍCULES DE WALT DISNEY	22
2.4.1	BIOGRAFIA DE WALT DISNEY	22
2.4.2	LES PEL·LÍCULES DE LA FACTORIA DISNEY.....	28
2.4.3	“BLANCANIEVES Y LOS SIETE ENANITOS”	30
2.4.4	“LA SIRENITA”	33
2.4.5	“FROZEN”	35
3	PART PRÀCTICA	37
3.1	PRIMERA MEITAT DEL SEGLE XX	38
3.1.1	COMENTARI DE “BLANCANIEVES Y LOS SIETE ENANITOS”	38
3.1.2	VISIONAT DE LA PEL·LÍCULA	39
3.1.3	LA MEVA ÀVIA.....	42
3.1.4	ENTREVISTA	43
3.2	SEGONA MEITAT DEL SEGLE XX:	45
3.2.1	COMENTARI DE “LA SIRENITA”	45
3.2.2	VISIONAT DE LA PEL·LÍCULA:.....	47
3.2.3	LA MEVA MARE.....	50
	50	
3.2.4	ENTREVISTA	51
3.3	EL SEGLE XXI.....	53
3.3.1	COMENTARI DE “FROZEN”	53
3.3.2	VISIONAT DE LA PEL·LÍCULA	55
3.3.3	LA MEVA GERMANA	57
3.3.4	ENTREVISTA	58
4	RESULTATS	61
4.1	PRIMERA MEITAT DEL SEGLE XX	61
4.2	SEGONA MEITAT DEL SEGLE XX	63
4.3	EL SEGLE XXI.....	65
5	CONCLUSIONS	67
6	WEBGRAFIA I BIBLIOGRAFIA	72

1 OBJECTIUS

Vaig escollir el tema de l'evolució de la dona al llarg dels últims cent anys perquè em semblava un tema molt interessant, però sobretot perquè volia donar-li una visió diferent de la que és habitual.

El treball tracta de mostrar la figura de la dona, en tres èpoques diferents, i relacionar-lo amb tres pel·lícules Disney i tres dones del meu entorn corresponents amb aquesta època.

L'objectiu principal d'aquest treball és estudiar i conèixer l'evolució que ha fet la dona al llarg dels darrers cent anys.

1.1 OBJECTIUS ESPECÍFICS

- I. Conèixer la situació de les dones en tres períodes completament diferents.
- II. Descobrir la causa de la integració de la dona en el món laboral.
- III. Conèixer la realitat de la dona als països subdesenvolupats.
- IV. Fer una recerca sobre Walt Disney i sobre les seves pel·lícules.
- V. Analitzar les pel·lícules Disney.
- VI. Entrevistar les tres dones de les diferents èpoques.
- VII. Comparar les informacions obtingudes a la bibliografia, a les entrevistes i a les pel·lícules Disney.

2 INTRODUCCIÓ

En aquest capítol és presenta la recerca feta sobre l'estat dels drets de les dones des de la primera part del segle XX fins l'actualitat.

També hi ha un recull de la vida i l'entorn de Walt Disney, començant per la seva biografia i finalitzant per una explicació breu de les tres pel·lícules que utilitzaré en la part experimental: "Blancanieves y los siete enanitos", "La sirenita" i "Frozen".

2.1 CONTEXT SOCIAL DE LA DONA AL LLARG DEL SEGLE XX I XXI

En aquest apartat es pot veure quina ha estat la situació de la dona al llarg dels darrers cent anys. Començant per una situació on les dones estaven discriminades en tots els àmbits de la societat, i que gràcies a una lluita constant s'ha arribat a una situació, que si bé no és ideal, és molt diferent de la que tenien a l'inici del segle XX.

2.1.1 EL DESENCADENANT

El segle XX és caracteritza per la incorporació massiva de les dones al món laboral.

A l'hora d'analitzar el paper de la dona en aquest segle, s'ha de tindre en compte la seva posició d'inferioritat respecte als homes que sempre ha tingut. Ha estat sempre el món masculí el que s'ha portat els mèrits i reconeixements sense tenir en compte les col·laboracions femenines. I és que cal mencionar, que la dona ha tingut molt difícil arribar fins on esta ara, en un món parcialment igualitari tal i com veureu al llarg del treball.

Les dones han hagut de recórrer un camí llarg i difícil per aconseguir el que els homes sempre havien tingut, un reconeixement de les seves activitats i uns drets bàsics.

Al segle XX com ja he mencionat destaca la incorporació de les dones al món laboral. Les dues guerres mundials van ser un gran desencadenant, ja que al marxar els homes a combatre, les dones van haver de fer-se càrrec del treball que abans es feien càrrec ells, de manera que les dones van ocupar-se de mantenir la producció.

Les estructures socials van començar a canviar i van aparèixer les llars d'infants per als fills de les treballadores i la participació femenina en els sindicats obrers.

Després de la Segona Guerra Mundial, al món socialista la mà d'obra femenina representava un cinquanta per cent dels treballadors mentre que als països capitalistes la mà d'obra femenina representava un terç dels treballadors.

La Revolució Russa de 1917 va ser la primera a fer lleis on el salari femení havia de ser igual al masculí: "A igual treball, igual salari". Un cop acabada la guerra a Europa es va veure com les dones és resistien a abandonar els seus treballs per tornar a tancar-se a casa o treballar en el servei domèstic.

Els nous temps suposen un canvi significatiu; és comença a considerar que el treball és necessari i que dignifica la dona. Les dones de classe mitjana, accedeixen cada vegada més a un treball més qualificat i més ben pagat.

A finals dels anys seixanta, hi havia a Europa occidental, més dones oficinistes que homes. També va ser majoritària la participació de la dona en treballs com el d'infermera, telefonista, comerç, neteja, perruqueries...

Actualment les dones són fortament competitives en tot tipus de treballs. Malgrat tot al Tercer Món continuen marginades i esclavitzades.

A partir dels diferents successos al segle XX han donat lloc a la commemoració que avui dia coneixem "El dia internacional de la dona treballadora" un dels successos, potser el més simbòlic però no l'únic, que és va produir el 25 de març

de 1911, quan 149 persones, la majoria dones van morir en l'incendi de la fàbrica “Triangle Shirtwaist” de Nova York.

El succés va revelar les penoses condicions en què treballaven les dones. El succés no va ser únic, però va ocasionar grans mobilitzacions i va marcar en el calendari un dia que ja s'havia començat a commemorar anys abans també a la ciutat de Nova York, on les Dones Socialistes van commemorar per primera vegada “El Dia Nacional de la Dona”.

En 1910, es va proclamar el Dia Internacional de la Dona per reivindicar el sufragi femení, la no discriminació laboral, l'accés a l'educació, i altres drets fonamentals.

El 8 de març és una data en la qual es celebren els èxits aconseguits en els àmbits polítics, econòmics i socials en la lluita de la igualtat, també s'ha convertit en un moment per reivindicar la igualtat de drets per a totes i recordar que encara no s'han assolit. Com aconseguir la igualtat salarial, eradicar la violència contra la dona, incrementar la presència femenina en òrgans polítics...

Arreu dels anys, les dones demanaven la igualtat de drets polítics entre homes i dones, que és el que es coneix com la segona onada feminista, i un cop havien assolit d'alguna manera aquest objectiu, als anys 90 demanaven la no diferenciació de gènere i la igualtat d'oportunitats.

2.1.2 LA PRIMERA MEITAT DEL SEGLE XX

La dona havia de reunir els components bàsics per ser la perfecta mestressa de casa. Els homes ignoraven com es realitzaven les activitats domèstiques, ja que es considerava que no estaven fetes per a ells.

A les activitats domèstiques l'activitat era exclusivament femenina, avui dia encara és difícil determinar el temps que triga una mestressa de la llar en fer les tasques de la a casa. El temps depèn de nombrosos components com serien, els membres de la família, la grandària de la casa i el nombre de tecnologies disponibles a la casa.

El treball a la casa només es veu quan no esta fet, en aquell moment és quan t'adones de la quantitat de feina que hi ha. Les dones de l'època a més a més s'havien de fer càrrec de l'administració dels ingressos de la casa, tot i que l'home era qui li donava la quantitat de diners.

A més de la vida domèstica, tenien la vida familiar, que encara augmentava més les seves obligacions i responsabilitats. La dedicació als fills i al marit era molt més complexa que el netejar les finestres. La imatge de dona perfecta, era la dona casada, bona mestressa de casa, bona mare, bona dona i sobretot que no tingues aspiracions individuals.

Les dones vivien per la seva casa, i família, no per elles, ni pels seus somnis. Les nenes des de ben jovenetes aprenien a ser una “dona com cal”, obedients amb els seus pares. I a ser persones submises, respectuoses, religioses i amb bons costums de cara al seu marit.

2.1.3 LA INSTRUCCIÓ BÀSICA A L'ESCOLA

Les dones anaven a l'escola, però elles mateixes tenien assumit, el seu futur com bones esposes i ames de casa. Aquelles que vivien en pobles i que a més a més l'estatus econòmic familiar era baix havien de deixar l'escola aviat i havien de començar a treballar per ajudar a la seva família.

Quan el nivell econòmic era més alt, era més probable que les nenes arribessin a batxillerat o a fer una carrera, tot i que era un percentatge molt baix.

A l'escola els nois i les noies realitzaven les mateixes assignatures, el canvi es notava en les activitats que feien a la tarda, que eren diferents per als nens i per a les nenes. Es donaven assignatures com, “Corte i confección” i “Economia doméstica”.

Quan els pares necessitaven ajut a casa, les nenes havien d'abandonar l'escola. A causa d'això trobem un gran grau d'absentisme escolar, i de gent analfabeta.

Com el que solen dir, "només els rics podien estudiar". Normalment eren els nois els que rebien un tracte preferencial, elles havien d'encarregar-se del negoci familiar o de la família. De grans eren les encarregades de transmetre el saber, els valors morals corresponents al model de vida d'una família modèlica

Després de l'escola les activitats més popular eren la costura i la formar-se per treballar a una oficina.

2.1.4 TREBALL DE SUBSISTÈNCIA

L'edat per a treballar variava segons les necessitats de les famílies, però normalment era als onze anys, i les ocupacions més corrents per a les nenes era el servei domèstic, el treball a la fàbrica i el camp als pobles. Un cop es casaven l'ofici podia variar, ja que deixaven de treballar per dedicar-se a les labors de la casa o es dedicaven a l'agricultura o a la indústria.

Una ocupació molt popular era la de les anomenades minyones, que eren filles de cases humils que anaven a servir a la burgesia i per les classes urbanes mitjanes benestants. Tot i ser molt popular, era poc valorada ja que es considerava gent de poc nivell qui treballava d'això.

Aquest tipus de treball portava unes feines molt diferents, anava des de: cuinar, cuidar als nens, fins a anar a comprar al mercat o cosir...

Una cosa molt negativa era que, com normalment es vivia en la mateixa casa en la que treballaves, moltes vegades el treball s'allargava fins molt tard tot i que a l'endemà la jornada començaria a la mateixa hora.

Una altra feina molt comuna era la confecció, on es realitzava la feina a casa i es portava a domicili, era una feina mal pagada, al igual que l'anterior.

Les fàbriques tèxtils eren les que donaven el volum més important de feines assalariades a les noies. Normalment s'accedia mitjançant una altra persona que ja treballava o per pacte dels pares amb els amos. Totes les dones es queixaven del baix salari, del soroll i de les exigències a les que estaven sotmeses. A més cal mencionar que el seu salari era inferior al que cobraven els homes, d'igual categoria que realitzaven el mateix treball.

Moltes dones treballaven a botigues especialitzades despatxant clients, i per això era usual veure dones grans que portaven molts anys en el seu càrrec. Tenir una botiga pròpia, eren aspiracions majors, que només es podien permetre els fills de famílies comerciants. En aquest treball es demanaven persones mínimament instruïdes i amb bona presència.

2.1.5 SEGONA MEITAT DEL SEGLE XX

Fins als anys 70 aproximadament a Espanya encara es veia a la figura femenina inferior a la figura masculina, tant intel·lectualment com espiritualment. Les dones tenien una manca de poder polític i social, i seguien amb la mateixa vocació de mestresses de casa i mares.

La dona es recloïa a la casa amb submissió primer als pares i després al seu marit, això era la causa de la incompatibilitat natural de la dona amb la seva vida laboral.

Un cop es casava no afectava al seu treball fora de casa si no que si li sumaven les feines domèstiques de manera que ella continuaria fent les feines extra domèstiques i se li sumaran tasques com: anar al mercat, la neteja, la criança dels nens entre altres múltiples.

Els avenços tecnològics van arribar a les llars de manera que la introducció de cuines de gas, frigorífics, màquines per rentar, planxar... van simplificar molt la vida de les mestresses de casa.

Les dones a les famílies eren les encarregades de les feines com seria cuinar, netejar i totes les esmentades anteriorment però un cop els nens es feien grans la dona començava a tindre una mica de llibertat, i dedicar-se a una sola feina.

2.1.6 L'EDUCACIÓ

El desenvolupament de la indústria genera que una gran quantitat de població marxi del camp cap a la ciutat és el que és coneix com l'èxode rural. Aquest fet ajuda a les dones a buscar feina i ocasiona que l'educació es generalitzi. Es comença a considerar que els estudis són importants perquè la dona pugui tindre majors i millors possibilitats en el treball de cara al futur, especialment als anys 60 les noies van augmentar considerablement la xifra de dones amb estudis universitaris.

A conseqüència d'aquets fets, és a dir, l'augment de noies escolaritzades i el creixement de llocs de treball van ocasionar una baixada en picat del servei domèstic.

En aquest període les dones comencen a tindre altres ocupacions laborals com serien infermeres, administratives, dependentes, és a dir, treballs del sector de serveis. Les tasques administratives donaran una gran quantitat de llocs de treball. Les noies que provenien de famílies benestants van ser les primeres en accedir a llocs de treball administratius més tard les noies de classes més pobres s'incorporarien. La taxa de activitat femenina va incrementar i se'ls va reconèixer drets laborals.

2.1.7 REPARTIMENT DE LES FEINES DOMÈSTIQUES

En l'últim temps la dona s'ha convertit en un ésser lliure, autònom i independent, que ha deixat enrere ser submissa, obedient i dependent d'una figura masculina. La dona continua portant les regnes familiars.

Són les dones les que adapten les seves titulacions, limiten les seves jornades i fins i tot els seus salaris per cobrir les necessitats familiars. També aquelles que tenen molta feina extra domestica, és a dir, càrrecs superiors amb major responsabilitat contracten serveis domèstics.

El nen comença a ser considerat un element clau del futur de la societat i per tant els fills a les famílies es consideren l'eix central d'aquesta, per tant, cal vetllar per la seva salut i educació.

Aquets canvis han suposat una reestructuració dels rols de la família tradicional. La dona a conseqüència del seu nou rol, que porta un paper més independent no pot desenvolupar les mateixes funcions que feia.

D'aquesta manera és necessari un nou repartiment de les funcions i responsabilitats familiars entre la parella.

2.1.8 EL PROCÉS A LA NORMALITZACIÓ

El fet de que la dona s'incorporés al mercat del treball ha estat un dels fets més importants de les darreres dècades. La seva causa principal va ser el canvi de la mentalitat social de l'època i també la necessitat econòmica que hi havia.

L'accés de la dona està plena de desigualtats ja que sovint l'home ha considerat que la seva presència és una amenaça per la seva situació laboral. Moltes empreses consideren que contractar a una dona suposa uns costos generals importants i és per això que a l'hora de seleccionar el personal son molt més exigents amb elles que amb ells.

Sense tenir en compte aquest factor, és important la presència de la dona en el món laboral tot i que s'han de resoldre les diferències pel que fa a salaris entre homes i dones en alguns sectors.

2.2 LA DONA DEL SEGLE XXI

Un temps enrere la dona no podia somiar, i si ho feia els seus somnis eren truncats per qualsevol raó. En aquell temps desafortunadament s'educava a la dona com només un suport per a la casa i especialment per servir l'home.

Per molt temps la dona ha estat discriminada i també considerada com un ésser feble. Els seus somnis d'aspirar a ser acceptada davant la societat li va costar molt esforç.

Fins i tot Aristòtil va dir: "La naturalesa només fa dones quan no pot fer homes" i així vivia la dona... marginada, tenint un valor menor al de l'home davant de la societat.

En l'actualitat tot i que la majoria d'aquests pensaments han desaparegut, encara seguim escoltant comentaris d'aquest tipus:

Aquest tweet, és d'una marca molt reconeguda de neteja, i realment el comentari que fa està totalment fora de lloc, pel fet que va directament dirigit als homes, i en aquest no menciona si neteja millor el seu germà o pare; ho fa mencionant

dos personatges femenins, cosa que ens porta a pensar que en l'actualitat, encara quan es pensa en neteja, es pensa instintivament en una dona.

En aquest, només vull mencionar el fet tan trist, de que hi hagi persones com aquest noi que creguin que la culpa d'un problema estructural de la policia sigui que una dona sigui la actual CM "*Delito menor criminal*". Aquest mostra clarament com el fet de que la dona tingui un lloc de treball d'alta responsabilitat encara avui dia, no està ben vist.

Aquest comentari és clarament homòfob i, encara que no faré cap incís sobre aquest tema ja que no és el tractat, sí que comentaré el fet atribuït un altre cop a la dona com seria el de cuinar; diu clarament que només pot ensenyar-li a cuinar la seva mare, com si els pares en ple segle XXI no poguessin.

Considero, que aquests tipus de comentaris, estan fora de lloc, ja que menyspreen a ambos sexes. He volgut agafar aquests exemples amb tweets ja que en l'actualitat tothom tenim accés a aquest tipus de xarxes, i el fet de que qualsevol persona pugui llegir això, pot afectar a la societat tot i que no ho sembli.

Cal mencionar, que existeixen aquests lamentables comentaris, però també existeixen molts defenent a la dona.

La dona del segle XXI té davant seu més possibilitats que mai. No fa tant de temps passava de dependre del seu pare al marit, eren molt poques les que accedien a carreres universitàries i la gran majoria deixava de treballar quan es casava.

Les nostres mares més grans necessitaven el permís del marit per obrir un compte corrent, sortir a l'estranger o treures el carnet de conduir, però tot això ja és historia... Ara podem dir orgullosos que el temps han canviat, hem comprovat i demostrat que les dones som igual de capaços que els homes i que estem plenes de virtuts i qualitats que ens fan ser especials.

Podem enfrontar-nos perfectament als reptes que ens posa la vida; podem ser mares, esposes, professionals, i ser dones triomfadores al nostre treball i a les coses que ens agrada fer, i perquè no, complir els nostres somnis. Ara no hi ha raons per les quals no puguem assolir les nostres metes o tenir ideals. Sabem que les coses no serán fàcils, però les ganes immenses d'assolir les nostres metes, ens faciliten aconseguir l'èxit. Ara es pot considerar que si ets dona, i no somies, o no aconseguixes els teus objectius, no és per culpa de la societat, com solia passar antigament, és perquè no vols.

Actualment ens trobem en un segle on ja no podem permetre més discriminació, on hem d'exigir un tracte just, exigir que es respectin els nostres drets, homes i dones som iguals. Ni les dones som superiors als homes ni ells ho són a nosaltres.

2.2.1 EDUCACIÓ PER AL TREBALL

En l'actualitat la xifra de dones amb estudis universitaris és superior al dels homes, tot i que les seves titulacions estan molt lluny de les enginyeries i arquitectures. Majoritàriament opten per disciplines sanitàries, a les humanitats i a les ciències socials i jurídiques i això ocasiona que en àmbits com les matemàtiques o enginyeries es tingui més confiança en els nois.

2.2.2 LA FORMACIÓ ACADÈMICA

Les dones estan demostrant una gran capacitat i estan inundant terrenys tradicionalment masculins pels que mostren interès, com la medicina, la direcció d'empreses, les enginyeries, la psicologia clínica o la medicina veterinària, aquests són alguns exemples

En la seva majoria les dones que tenen l'opció a elegir una carrera, ho fan per aquelles que tinguin flexibilitat horària o les que tinguin contacte humà. Alguns dels conflictes entre homes i dones en el treball tenen a veure amb les diferents preferències d'homes i dones, i amb les diferents nocions del que és l'èxit. Les dones han de tindre clar que per triomfar han d'escollir segons les seves preferències i no segons les dels homes.

Un dels èxits més significatius recollits avui pels sistemes educatius, ha estat garantir àmpliament l'accés de les dones a totes les branques i sectors de l'ensenyament.

La incorporació de les dones a l'educació formal és un factor clau i irrevocable per assolir la igualtat d'oportunitats d'ambdós sexes.

Aquesta igualtat d'oportunitats de tracte per a la dona a l'educació assegura la incorporació de joves i dones a la societat en condicions d'equitat. Així mateix, la igualtat d'oportunitats constitueix un dels eixos que vertebrèn i articulen tot un procés de democratització en les nostres societats.

Nosaltres, les dones, apostem per la formació com a mecanisme de defensa, però aquest no certifica que les dones assoleixin el mateix reconeixement professional que els homes.

Al nostre país, en l'àmbit educatiu, hem passat històricament d'uns centres masculins i femenins a una escola mixta on nois i noies tenen els mateixos drets; és a dir, on tots i totes som iguals. No obstant això, el món educatiu, el saber, el llenguatge acadèmic i els valors que reconeixem com a neutres i universals segueixen sent parcialment masculins.

Reconèixer el sentit i el significat que té el femení en l'educació suposa un guany perquè així es pot saber la realitat tal com és; no com una totalitat uniforme i neutra o masculina, sinó feta en masculí i femení a partir de la diferència sexual.

Segons el resultat obtingut a les proves PISA, a la primària les noies destaquen en la lectura molt per sobre i són els nois els que destaquen en les matemàtiques, però la diferència no és abismal. Som les dones les que llegim per plaer i a les que ens agrada ampliar el nostre vocabulari a través de la lectura.

Des de petites, les noies són molt més complidores, responsables i fan els deures. El seu cervell madura abans, les habilitats de llegir i escriure, i la seva capacitat de concentració és major. Per captar l'atenció dels nois els has de motivar i ells són molt més inquietos. I és per això que en la seva majoria les noies tenen un major rendiment acadèmic.

Segons el Ministeri d'Educació, la taxa de dones que van acabar els seus estudis obligatoris va ser del 75% respecte al 62% de nois. També són més les dones que decideixen continuar els seus estudis i acabar-los amb èxit, i si això és així és perquè sabem que se'ns exigeix més a l'hora accedir a un lloc de treball.

A l'hora de parlar del estudis no obligatoris, les noies en la seva majoria deixen de banda estudis tecnològics, els quals són dominats pels homes. Elles prefereixen

estudis relacionats amb les llengües o el món de la sanitat, de les ciències socials i de la comunicació, entre d'altres. Les dones trien normalment professions de vocació social, com la sanitat, l'educació, les humanitats o les ciències socials, mentre que els nois mostren major diversitat en les seves eleccions, i la seva presència és notable en les titulacions vinculades a l'àmbit tecnològic.

Això esmentat anteriorment ocasiona un allunyament de les dones de tot allò relacionat amb la tecnologia per considerar-se que els seus requeriments eren més acords a les característiques dels homes.

En la joventut sorgeix el conflicte masculinitat-feminitat encara que sense plena consciència del seu significat i, en tot cas, portaria a un nombre de noies a triar estudis per sota de la seva capacitat i aspiracions, en la creença que els permetran conciliar millor la vida familiar i professional. D'altra banda els nois segueixen el camí d'estudis complexos, entre altres raons perquè els pares esperen d'ells realitzacions típiques de l'estereotip de l'home capaç, amb prestigi social, que li permeti prendre les regnes del seu propi destí.

A les noies se'ls permet més marge d'elecció, és a dir, encara que els pares impulsen la seva educació, accepten amb facilitat que realitzin des d'estudis fàcils a carreres altament exigents.

Dins el sistema escolar, les noies estan avançant cap a la igualtat a través de l'obtenció d'un rendiment excel·lent, que és veu professionalment sancionat en la vida adulta.

Al nostre país; el 67% dels jutges són dones així com el 69% dels estudiants de Ciències de la Salut, el 60% dels estudiants de Ciències Socials, el 51% dels estudiants de Ciències i el 26,14% dels estudiants d'enginyeria. Com es pot apreciar en les xifres anteriors, el nombre de dones a treballs o estudis relacionats amb àmbits socials és major que el nombre d'homes, també ha augmentat la xifra de dones en estudis o treballs d'àmbit tecnològics. Cosa que fa uns anys seria impensable.

Després d'haver superat amb major mitjana la Selectivitat, el nombre de dones que accedeixen a la universitat és superior que la d'homes. Però cal recordar que va haver un temps no tan llunyà en que poques dones arribaven a la

Universitat.

Els homes eren la majoria, però a partir de 1986 això va canviar. Les dones van avançar als homes i van passar a ser el 50,1%. Des de llavors la seva presència a les aules no ha parat de créixer i avui arriben al 54,3% del alumnat universitari segons xifres del Ministeri d'Educació. Però aquest augment femení a les aules no es correspon amb la seva presència en el mercat laboral i, menys encara, en llocs directius, perquè existeixen discriminacions, limitacions i barreres per a elles.

La discriminació comença a vegades en la mateixa Universitat, al deixar de ser estudiants. Si les dones són la majoria d'alumnes a la Universitat des de fa 25 anys, professores només hi ha el 35,7% i això és causat a la falta de conciliació laboral i familiar.

Un exemple sobre el tema tractat anteriorment seria el següent:

Al 1916, en un acte simbòlic, Emilia Pardo Bazán, famosa periodista i novel·lista, va ser nomenada catedràtica de Llengües i Literatures neolatines de la Universitat Central de Madrid, convertint-se en la primera dona que arribava a aquesta posició a Espanya. Amb això, havia trencat les "formes" pròpies del seu sexe; però el claustre de professors i alguns alumnes van boicotejar les seves classes per ser dona. Es va intentar rebaixar els seus mèrits convertint el que era legítim i fins i tot admirable en un home, en il·legítim i condemnable per una dona.

2.2.3 LES DONES, MÉS FORTES QUE MAI

Fa uns anys era impensable que les dones poguessin adquirir habilitats i actituds per accedir al món laboral o fins i tot, ocupar importants càrrecs.

Actualment les dones formen la meitat de la població del món, i han aconseguit ocupar un lloc amb rellevància tot i això, entre dones i homes continua havent diferències evidents, com serien els drets de la dona a la nostra societat.

Al llarg de la història han aconseguit un reconeixement social i com a prova d'això cal recordar que dues de les primeres dones premiades amb un novell de Física i Química, va ser Marie Curie i amb un novell de literatura Gabriela Mistral, però fins a l'actualitat poques dones més amb obtingut un altre cop aquest premi.

S'han fet programes de televisió, treballs i fòrums, tractant el tema del dret a arribar on els homes. Aquest programa, treball i fòrums també tractaven la situació de l'accés a càrrecs amb responsabilitat laboral.

Les dones van a la universitat i s'esforcen, perquè saben que per accedir a llocs de treball significatiu tenen que estar preparades. El sentiment maternal fa que quan comencen a formar una família la nostra responsabilitat és dupliqui.

2.2.4 EL RESULTAT D'UN PROCÉS LLARG

La visió que és tenia de les dones a la casa, a l'escola, al treball i a la societat en general, ha evolucionat, i aquests han estat alguns dels resultats:

- Les dones van més a l'escola que els homes. Avui en dia, en gairebé tots els països de la regió la bretxa d'escolaritat afavoreix a les dones.
- La participació laboral femenina ha augmentat, mentre que la dels homes es manté constant.
- El nombre de cases encapçalades per dones va augmentar.
- La fecunditat ha passat a segon plànol a la vida de les dones. Aquest fenomen es reflecteix, entre altres, en les estadístiques sobre la presència de nens a les llars.
- Les decisions del matrimoni, de l'educació i del treball han evolucionat.

No obstant això, tot i l'augment de la participació femenina en el mercat laboral, aquesta inserció en el mercat de treball no es produeix en un marc d'igualtat de condicions amb els homes, ja que les dones es troben amb certs desavantatges que dificulten el seu accés i la seva permanència.

2.3 LA DONA DELS PAÏSOS SUBDESENVOLUPATS

En aquest apartat només volia fer un petit apunt sobre la situació actual de la dona en els països subdesenvolupats, ja que en aquests tipus de països la dona no ha seguit tot el procés mencionat anteriorment per adquirir els seus drets i buscant la igualtat de sexes.

La situació actual d'aquestes dones és potser igual o pitjor a la de les dones del començament del segle XX. A continuació esmentaré una sèrie de situacions a les quals es veuen obligades a sotmetre's en ple segle XXI. Cal dir, que la situació en aquests països no només és difícil per a les dones, sinó per als infants i per als homes també ho és, però ara vull mostrar com la dona, particularment, es troba en una situació per la qual moltes dones han lluitat per sortir al llarg del temps.

Un punt important és l'explotació que pateix la dona ja que es la que s'encarrega de la majoria de les tasques com: netejar la casa, cuinar, tenir cura dels nens, buscar aigua potable, el que els implica recórrer centenars de quilòmetres amb els seus fills per trobar aigua que no sempre és potable, l'agricultura, el comerç dels productes obtinguts, després d'un dur treball per obtenir-los... Aquests treballs són d'una pèssima qualitat i obliguen a la dona a esforçar fins al límit mentre que l'home tot just fa res en comparació i tot i així es creuen més forts i valuosos que la dona.

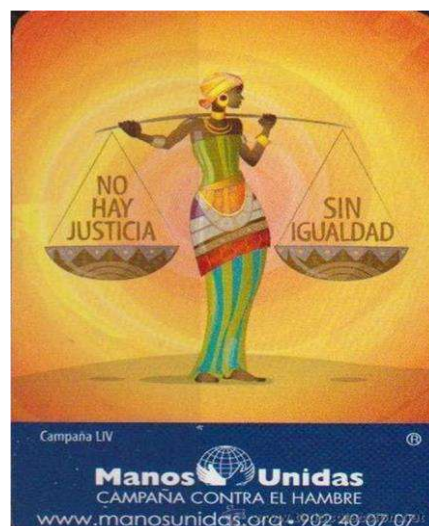
També voldria destacar el tema de l'explotació sexual de la dona duta a terme per màfies que prometen a les dones dels països subdesenvolupats (la majoria menors d'edat) papers, documentació i millorar la seva qualitat de vida i la dels seus familiars però realment no els donen res del que els prometen i els obliguen a la prostitució i esclavitud durant anys. L'explotació de la dona no només és als països subdesenvolupats sinó també en els desenvolupats, però a causa de la situació que tenen als països més pobres, és més fàcil per les màfies.

Ja que no hi ha diners per mètodes anticonceptius, ocasiona que normalment es queden embarassades i en el moment del part la majoria pateixen a causa de poca atenció mèdica, la fístula ginecològica, molt comú en els països subdesenvolupats. Consisteix en que la prolongació dels parts, a causa que no hi ha cesàries, i provoca que el fetus doni certa pressió sobre la zona vesicovaginal que es el que genera aquest problema. (Això provoca un menyspreu social, ja que després d'haver patit aquesta malaltia la dona queda estèril i no pot concebre fills, i per part dels homes se les discrimina).

També voldria parlar sobre l'ablació del clítoris, sobretot en països musulmans, ja que es realitza per disminuir les infidelitats, és a dir, si les dones no senten plaer els homes consideren que elles no els enganyaran. Això és una cosa que veig fatal ja que els homes sí poden sentir plaer i tracten a la dona com si fos un objecte.

Aquests temes esmentats anteriorment són un petit resum de les circumstàncies a les que es veuen sotmeses les dones dels països subdesenvolupats, aquestes dones es mereixen molt més, des de poder decidir a la seva casa i poder tindre ajut del seu marit per les qüestions familiars, fins poder decidir si ser infidels.

Amb aquest apartat ens hem adonat que les dones hem guanyat molt, fins i tot podem considerar que la igualtat en molts aspectes, però també hem de recordar que no totes les dones ho hem aconseguit.

2.4 LES PEL·LÍCULES DE WALT DISNEY

Les pel·lícules de Walt Disney són un referent per a la nostra societat des de començament del segle XX. Aquesta productora cinematogràfica ha fet un gran recull de pel·lícules que, encara que estan ambientades en altres èpoques, reproduïxen d'una manera fidel el retrat de la dona representada en la seva època. Per aquest motiu, a continuació faig una anàlisi rigorosa de la vida de Walt Disney i de la producció cinematogràfica de la seva companyia.

2.4.1 BIOGRAFIA DE WALT DISNEY

Walter Elias Disney va néixer el 5 de desembre de 1901 a Chicago, Illinois.

Era el quart dels cinc fills que van tenir Elias i Flora Disney, la seva infància va transcórrer entre dificultats econòmiques i sota la severitat del seu pare, que va provar sort en tota classe de negocis sense sort en cap.

Eternament menyspreat pel seu pare, Walt va créixer molt unit a la seva mare, una antiga mestra descendent d'alemanys, i al seu germà Roy, vuit anys més gran que ell.

En 1906, Elias Disney va decidir començar una nova vida en una granja prop del petit poble de Marceline, Missouri, on Walt va descobrir la natura i els animals. Va ser on va néixer el seu interès pel dibuix, que va compartir amb la seva germana petita, Ruth. Elias feia treballar tan dur als seus fills en el manteniment de la granja que els dos grans, Herbert i Raymond, van decidir deixar la llar per instal·lar-se pel seu compte un altre cop a Chicago.

Els difícils començaments

La precària situació en què va quedar la família amb la marxa dels dos joves va empitjorar durant l'hivern de 1909, quan el seu pare va contraure febres tifoides i la malaltia el va obligar a vendre la granja i ha traslladar-se a Kansas City, Missouri, on va trobar una feina com repartidor de diaris, tasca en la qual Roy i Walt l'ajudaven. Això va suposar un menor rendiment del petit Walt a l'escola, on mai va ser un alumne avantatjat. Passats un parell d'anys, Walt, que ocasionalment guanyava alguns diners venent les seves caricatures, es va matricular a l'Institut d'Art de Kansas City, on va aprendre les primeres nocions sobre la tècnica del dibuix. En aquells anys de la seva adolescència va descobrir el cinema, un invent que li va apassionar des del primer moment.

El 1917, cinc anys després de que Roy Disney abandonés també la casa familiar, Elias Disney és va traslladar amb la seva dona i els seus dos fills petits de nou a Chicago, on va provar sort muntant una petita fàbrica de melmelada.

A la primavera de 1918, Walt, amb només disset anys, va falsificar la seva partida de naixement i es va enrolar com a soldat a la Creu Roja per combatre en la Primera Guerra Mundial. Va arribar a Europa quan ja hi havia pau, però va estar destinat a França i Alemanya fins a setembre de 1919. Un cop llicenciat, es va anar a viure amb el seu germà Roy a Kansas City, on va buscar ocupació com a dibuixant.

El seu somni era convertir-se en un artista del Kansas City Star, el diari que havia repartit en la seva infància, però va trobar treball com a aprenent en una agència de publicitat, la Pesmen - Rubin Commercial Art Studio. Amb un sou de 50 dòlars al mes, en aquella ocupació va conèixer a Ubbe Iwerks, un jove de la mateixa edat i excepcionalment dotat per al dibuix, amb el qual va entaular amistat. Quan els dos es van quedar sense feina van muntar la seva pròpia companyia, la Iwerks - Disney Commercial Artists. L'empresa va durar tot just un mes, ja que Walt va preferir acceptar una feina segura, tot i que va convèncer als seus nous caps perquè contractessin a Iwerks. En aquell treball tots dos van aprendre les tècniques, encara molt rudimentàries, de l'animació cinematogràfica.

Inquiet i innovador per naturalesa, Disney va demanar una càmera prestada i va muntar un modestíssim estudi al garatge de la seva casa, en el qual amb l'ajuda d'Iwerks i treballant per les nits, van produir la seva primera pel·lícula de dibuixos animats. El film va tenir acceptació i van aconseguir nous encàrrecs fins que Disney, que encara no havia complert els vint anys d'edat, va convèncer a Iwerks perquè tornessin a provar sort com a empresaris amb una companyia a la qual van cridar Laugh - O - Gram Films. Amb una producció basada en contes tradicionals, les coses els van anar bé fins que la fallida del seu principal client els va arrossegar també a la fallida.

A Hollywood

El 1923, després d'intentar inútilment remuntar el mal moment, Disney va emigrar a Hollywood. Disney va creure que amb la seva experiència com a càmera obtindria treball de director, però cap estudi va voler comptar amb els seus serveis, pel que va decidir tornar a muntar la seva pròpia empresa amb el seu germà Roy com a soci.

El 16 d'octubre de 1923, la Disney Brothers Studio va signar el seu primer contracte important, però encara insuficient per fer front a les seves dificultats financeres.

En 1924, Ubbe Iwerks es va unir a ells i Walt va poder deixar de treballar com a animador per dedicar-se al àrea per la qual sempre va estar més capacitada: la creació de personatges i arguments i la direcció.

El 13 de juliol de 1925, tres mesos després que el seu germà Roy es casés, Disney es va casar amb Lillian Bounds, una jove empleada del seu estudi, amb la qual va tenir dues filles: Diane Marie i Sharon Mae, a la qual van adoptar el 1936.

A la primavera de 1926, i després d'haver hagut de canviar de local perquè la companyia creixia, els dos germans van canviar el nom de la seva empresa, que va passar a anomenar-se Walt Disney Studio. Però l'estudi va patir un important revés quan el seu principal client es va quedar amb els drets del conill Oswald, un personatge creat per Disney que havia protagonitzat diversos curtmetratges.

Els llargmetratges

Quan ja s'havia fet un nom en la indústria de Hollywood, Walt Disney va emprendre una iniciativa arriscada i sense precedents: produir el primer llargmetratge de dibuixos animats de la història del cinema.

“Blancanieves y los siete enanitos” (1937) va demostrar no només que Disney i el seu equip eren uns virtuoses de l'animació, sinó que els dibuixos animats podien ser tot un gènere cinematogràfic. La pel·lícula va recaptar quatre milions de dòlars, tot un rècord per l'època, però va deixar endeutat a Disney fins a 1961 per culpa de l'amortització dels crèdits que va haver de demanar, ja que el pressupost inicial de 500.000 dòlars de la pel·lícula s'havia acabat triplicant.

La pel·lícula va ser el primer exemple de que el cinema d'animació de l'escola Disney tenia un sòlid procediment narratiu, en el qual els personatges humans eren descrits a partir de la «mirada» dels animals humanitzats o dels éssers fantàstics.

La dècada dels quaranta va ser un període de gran activitat, caracteritzat tant per la consolidació de l'estil iniciat amb “Blancanieves y los siete enanitos” com per la contradicció que Walt sentia entre la seva tendència artística a la innovació i al risc i la necessitat de atendre un mercat gens donat a les novetats i als experiments. Un mostra d'això va ser la tènua resposta del públic a les següents pel·lícules sortides de la seva «factoria» de somnis.

“Pinocho” (1940), considerada com una de les peces mestres del cinema d'animació pels crítics i en la qual es van invertir 2.600.000\$, va ser un desastre.

El mateix va passar amb “Fantasia” (1940), que va costar \$ 2.300.000. En ella dibuixants i animadors van combinar les evolucions dels personatges de dibuixos animats amb la música de Stravinski, Dukas, Beethoven, Ravel, Bach o Chaikowski. Considerada una obra mestra per uns i una insultant caricatura de la música clàssica per altres, Fantasia no va ser el que Walt Disney havia imaginat i desitjat. Aquests fracassos comercials van obrir una important bretxa econòmica a l'empresa, compensada poc després pels èxits consecutius de “Dumbo” (1941) i “Bambi” (1942).

Després de l'esquetx sobre La dansa de les hores, de Ponchielli, que va codirigir amb Norman Ferguson en Fantasia utilitzant el pseudònim de T. Hee, Walt Disney va abandonar el camp de la realització per dedicar gairebé en exclusivitat a la tasca de dirigir l'imperi cinematogràfic en el qual s'havia convertit l'empresa que tan modestament havia iniciat quinze anys abans.

El 6 maig 1940 va finalitzar la construcció dels seus nous estudis a Burbank, que li van fer guanyar el sobrenom de «Mag de Burbank».

Dissenyats per ell mateix amb l'objectiu de facilitar la feina dels seus treballadors, aquells estudis comptaven amb vint grans edificis, separats per carrers a què se'ls va posar el nom dels seus personatges. La plantilla de l'empresa rondava els 2.000 empleats, als quals Disney exigia un alt nivell de creativitat i producció a canvi de salaris molt baixos, encara que mai va reparar en despeses a l'hora de fer les seves pel·lícules i sempre va portar personalment una vida privada sense luxes.

Disneyland

En 1953, després de guanyar un nou Oscar al millor documental amb “El desierto viviente”, va iniciar converses amb la cadena televisiva ABC per cedir l'emissió de les seves pel·lícules al nou invent. A diferència d'altres productors de Hollywood, que la consideraven una amenaça, Disney va creure que la televisió era un excel·lent mitjà de difondre els seus productes. Un any després va iniciar la realització de films específicament per a televisió, la part de la seva producció artística més criticada. Crítiques que també li plourien anys després amb “Mary Poppins” (1964), el seu primer llargmetratge amb només actors reals.

Però a Disney aquelles crítiques no li van importar, perquè aquestes pel·lícules li donaven els diners que necessitava per fer realitat un projecte que portava en ment des de feia temps: construir un enorme parc d'atraccions basat en els seus personatges.

Addicte a la feina i perfeccionista, el productor cinematogràfic va dissenyar fins a l'últim detall de Disneyland, que va obrir les portes el 17 de juliol de 1955 a Anaheim, Califòrnia. Aquest parc, amb una extensió de 120 hectàrees, va costar 17 milions de dòlars, i Main Street USA, el seu carrer principal per on transitaven centenars d'actors disfressats de personatges, recreava a la perfecció el carrer major de Marceline, el poble on va viure la seva infància Disney, aquell estiu de 1955 ja era avi del primer dels seus deu néts que va tenir.

Multimilionari amb vint-i-nou Oscars, en la dècada dels seixanta s'havia consolidat com un dels personatges més coneguts i estimats de tot el món, però la seva salut flaquejava, i tot el seu imperi va entrar en una lluita per la seva successió. Fumador empedreït i afeccionat a l'alcohol, va morir el 15 de desembre de 1966 a Los Angeles, Califòrnia, víctima d'un càncer de pulmó, després d'haver supervisat els esbossos de Disney World, parc temàtic a l'estil de Disneyland però més enfocat cap als adults, que obriria les portes el 1971 a Orlando, Florida (el 1983, la companyia va inaugurar al Japó el Tòquio Disneyland i el 1992 va obrir les seves portes l'Euro Disney de París).

Amb la mort de Disney, entrava en la història un dels noms fonamentals de la cultura popular del segle XX. El tractarien de substituir figures com el seu germà Roy O. Disney, el seu nebot Roy E. Disney i el seu gendre Ron Miller. Però només el productor executiu Michael Eisner va demostrar ser un digne successor seu.

2.4.2 LES PEL·LÍCULES DE LA FACTORIA DISNEY

A continuació faré un recull de les pel·lícules que la factoria Disney van fer des dels anys 30 del segle XX fins a l'actualitat. Per fer-ho he dividit l'estudi en les diferents dècades d'aquest període:

(1930-1939)

Durant la dècada dels 30 apareixen diversos personatges que posteriorment és tornarien icones per Disney com és el cas de Pluto, Goofy i Donald.

En aquesta mateixa dècada Disney produeix diversos curtmetratges basats en contes de faules, entre ells, "Los tres cerditos", "Caperucita roja" i "El patito feo", molts d'ells van deixar premis oscar.

Però va ser fins a 1937 quan es va estrenar el seu primer llargmetratge animat denominat: "Blancanieves y los siete enanitos", el primer dels grans èxits de Disney basats en contes clàssics i traslladats a la gran pantalla.

(1940-1949)

Els següents grans llargmetratges animats de Disney van ser: Pinotxo, Dumbo i Bambi.

(1950-1959)

Durant la dècada de 1950 va tornar l'èxit de Disney amb l'estrena de “La cenicienta”, a la qual li van seguir grans èxits com “Alícia en el país de las maravillas” (1951), “Peter Pan” (1953), “La dama y el vagabundo” (1955) i “La bella durmiente” (1959).

I va ser en l'any de 1955 quan es va consolidar la companyia amb la creació del primer parc Disneyland a Anaheim Califòrnia.

(1960-1969)

A la dècada dels 60 destaca la creació de la pel·lícula “Mary Poppins” (1964) la qual combinava animació i personatges reals, obtenint 5 premis oscar.

(1970-1979)

La dècada dels 70 va ser una de les més pobres per a la companyia i només destaca l'aparició de la pel·lícula “Robin Hood” (1973).

(1980-1989)

Disney va patir una de les seves crisis més grans, semblant a la patida en la segona guerra mundial, però al 1983 es va crear el canal Disney channel. A punt d'arribar a la fallida Disney va experimentar un altre gran èxit similar al de “Blancanieves y los siete enanitos”, ens referim a “La Sirenita” (1989) amb la qual es va considerar com l'època del renaixement de Disney.

(1990-1999)

L'època daurada de Disney va arribar als anys 90, amb la creació de més llargmetratges que en cap altre moment. A més un altre gran èxit va ser la unió que va tenir Disney amb els estudis d'animació Pixar amb la qual va sortir una de

les pel·lícules més reeixides de tots els temps per a Disney: “Toy Story” (1995) i la primera realitzada completament a ordinador.

Durant aquesta dècada també destaquen importants èxits com: “La Bella i la Bèstia” (1991), “Aladdín” (1992), “El rei leon” (1994), “Pocahontas” (1995), “Toy Story” (1995), “El jorobado de Notre Dame” (1996), “Hercules” (1997), “Mulán” (1998), “Tarzán” (1999), entre altres pel·lícules.

(2000-actualitat)

Una altra dècada de grans èxits per a Disney va continuar el 2000 amb aparicions com: “Dinosaure” (2000), “Monsters INC” (2001), “Buscando a Nemo” (2003), “Los Increïbles” (2004), “Cars” (2006), “Ratatouille” (2007), “Wall ·E” (2008) i “Up” (2009). Idèntic èxit van tenir pel·lícules de no animació.

En l'actualitat setze anys després continuen havent grans èxits, amb grans guanys econòmics com serien: “Enredados por siempre” (2012), “Frozen” (2013), “Zootopia” (2016), “Buscando a Dori (2016), “Moana” (2016), entre altres pel·lícules.

2.4.3 “BLANCANIEVES Y LOS SIETE ENANITOS”

Aquesta pel·lícula es pot considerar com una icona de la factoria, ja que va ser el primer llargmetratge que van produir. Jo la utilitzaré com a representació de la primera meitat del segle XX.

Argument principal

L'argument d'aquesta pel·lícula gira al voltant de la persecució que Blancaneus pateix, motivada per l'enveja que la seva madrastra mostra cap a ella per ser la més bonica del regne. Al començament de la pel·lícula s'exposa la incessant pregunta que la madrastra realitza al seu mirall màgic "Qui és la més bonica del

regne? "En ser la resposta "Blancaneus" comença a desenvolupar-se la trama de la pel·lícula.

La madrastra intenta assassinar-la demanant-li a un caçador que exerceixi la tasca, però en ser aquest incapaç i en advertir a la noia del propòsit de la seva madrastra, aquesta fuig al bosc on és acollida i protegida pels set nans i els animals del bosc. La madrastra, en assabentar-se del que ha passat, decideix convertir-se en una dona gran i visitar a Blancaneus al bosc, oferint-li una poma enverinada que provocarà que Blancaneus caigui en un somni profund fins que el príncep, del qual s'insinua al començament de la pel·lícula que estava enamorada, la besí.

Anàlisi previ a veure la pel·lícula

-Tema principal que es planteja: L'enveja, i aquesta es veu enfortida per la vanitat i la gelosia.

-Temes secundaris: Respondrien a la delicadesa femenina, mostrant-se en l'amor a la natura i als éssers vius, a més de mostrar-se en el llenguatge corporal de la nostra protagonista. És destacable el paper masculista que es mostra de la dona, en exercir totes les tasques de la llar i en la recerca de l'amor idealitzat. Podríem nomenar, de la mateixa manera, el protagonisme que es dona als hàbits d'higiene.

Ambientació

Com que la pel·lícula esta inspirada en el conte dels germans Grimm, tot i haver estat gravat en l'any 1937, la seva ambientació correspon a l'Edat Mitjana.

Els principals espais en què és desenvolupa la història són el palau de la madrastra de Blancaneus i la zona de bosc on es troba la casa dels set nans. Pel que fa al temps, encara que no es fa al·lusió a un any concret durant el desenvolupament de la pel·lícula, per la vestimenta i per l'actitud dels personatges, podríem deduir que es tracta de finals de segle XVIII o principis de XIX.

Definició de la protagonista

La protagonista femenina és una princesa de la qual ressalta la seva bellesa, es mostra innocent i ingènua, i amb un gran amor cap als éssers vius que l'envolten.

De la seva actitud es dedueix la delicadesa femenina, i una actitud de submissió davant la figura masculina que impregna tota la pel·lícula.

2.4.4 “LA SIRENITA”

Aquesta pel·lícula serà la triada per representar la situació social al llarg de la segona meitat del segle XX. Encara que la seva protagonista és una sirena, es podran extreure moltes conclusions sobre la societat en el moment que es va fer.

Argument principal

Ariel és una sirena somiadora que vol viure fora de l'aigua ja que considera que és el millor que li podria passar a la vida. Un dia de tempesta salva d'un naufragi el príncep Eric, i cau bojament enamorada d'ell, però quan el seu pare, el rei Tritó, descobreix els somnis i la forma de pensar de la seva filla, s'enfada molt i és torna intransigent.

De manera que Ariel decideix anar a fer un tracte amb Úrsula, la bruixa del mar. Gràcies a ella, podrà ser un ésser humà a canvi de donar-li la seva veu, llavors acorda un tracte que consisteix en aconseguir que el príncep li doni un petó d'amor verdader, llavors serà lliure i humana, però si no ho aconsegueix tornarà a convertir-se en sirena i passarà a ser propietat de la bruixa.

Quan es torna a trobar amb el príncep, el conquista, però intervé Úrsula per evitar-ho, prenent forma humana i utilitzant la veu d'Ariel, de manera que embruixa al príncep fent que es casi amb ella i oblidi a Ariel. Quan tot sembla perdut, Ariel descobreix la veritat, i aconsegueix impedir el casament i recupera la seva veu, però és massa tard, ja que el tracte deia que havia d'aconseguir el peto abans de que es poses el sol, llavors Ariel torna a convertir-se en sirena, sent portada al mar per Úrsula.

No obstant això, el seu pare decideix posarse a disposició d'Úrsula a canvi de la llibertat de la seva filla. Ariel, amb l'ajuda dels seus amics Sebastià, Flounder i

el príncep Eric, aconsegueix derrotar la bruixa i destruir-la, revertint els encanteris i alliberant al seu pare.

Una vegada que Tritó s'adona de l'amor que hi ha entre Ariel i el príncep Eric, decideix convertir-la en ésser humà, i finalment es casen i viuen feliços.

Anàlisi previ a veure la pel·lícula

Recordar que va ser estrenada l'any 1989 pel que cal tenir en compte que els valors que es difonen són els típics d'aquest període. Ariel reencarna els valors i la representació de la dona de l'època, enamoradissa i capaç de deixar-ho tot per l'home fins i tot la seva pròpia família i la seva forma de vida, endinsant-se en el desconegut sense esperar res més que la recompensa de l'amor de l'home tradicional, encarnat en "Eric". Fins i tot sembla premeditat que en determinades escenes Ariel no tingui veu enfront de l'home per haver fet aquesta el tracte amb la bruixa, mostrant-nos així a una dona submissa i sense veu.

Ariel ve a reencarnar a la jove adolescent, enamoradissa fins a límits insospitats i amb un cànon de bellesa que es basa en mostrar el perfil d'una noia jove amb cabell bonic, fisonomia prima, dents sanes i pits grans.

Tota l'acció de la pel·lícula esta determinada pel tradicional costum d'amor juvenil que obliga la dona a realitzar esforços sobrenaturals per aconseguir cridar l'atenció de l'home que encarna totes les virtuts, entre les quals destaquen bellesa, fortuna i coneixement en temes en què la dona mostra les seves mancances de manera gairebé ridícula, queda com una ignorant en relació a la figura masculina sobretot en coneixement tecnològic.

Entre les accions de la pel·lícula també cal fixar-se en les dues forces típiques de tota història, la força del bé i la del mal, és a dir, el bé encarnat dins el mar per Tritó i el mal encarnat per la bruixa Úrsula. Centrant tot el nus de la pel·lícula a la lluita per aconseguir separar Ariel de Tritó i el desig d'apoderar-se d'allò que genera més enveja a la bruixa, que és la Veu d'Ariel.

2.4.5 “FROZEN”

Es tracta d'una de les pel·lícules més actuals i que han tingut major ressò a la societat actual. Per aquest motiu ha estat la triada per representar la situació de la societat a començaments del present segle.

Argument principal

En “Frozen” ens expliquen les aventures d'una preciosa princesa “Anna”, que surt en busca de la seva germana “Elsa”, ja reina, qui s'ha allunyat per viure lliurement en solitud en un palau de gel, situat més enllà de les muntanyes del regne d'Arendelle. La trama és que Elsa, que té poders màgics, és a dir, pot congelar l'ambient, crear ninots de gel amb vida... però ella no s'accepta a si mateixa, ja que està avergonyida de tals poders i dels efectes negatius que comporten. Però Anna és optimista i valenta, i està decidida a portar de tornada a la seva germana a casa, amb l'ajut d'un jove home de les neus i de les muntanyes, Kristoff, i amb el seu ren “Sven” i un curiós i divertit ninot de neu, Olaf, emprèn un camí ple d'aventures i perills per a salvar-la i descobrir moltes coses sobre la vida i sobre el amor.

Anàlisi previ a veure la pel·lícula

Des d'un primer punt de vista, “Frozen” és centra en els valors familiars, i la importància de la família. Elsa i Anna són dues germanes que s'estimen, malgrat les diferències i les circumstàncies. El seu amor és capaç de superar totes les proves, sense importar que Elsa sigui incapaç d'expressar-se amb llibertat. Aquest vincle que tenen és absolutament poderós i fa que després de molt de temps quedi en segon pla els tradicionals rols amorosos i romàntics.

El tracte entre els personatges, siguin aquests de caràcter humà, animal o fantàstic, està dominat per l'empatia i pel sentir mutu. Els quatre personatges que comencen l'aventura ho fan units per sentiments de solidaritat amistosa, sense que hi hagi recompenses, premis o promeses.

Evolució femenina

-En "Frozen", el paper protagonista el posseeix un personatge femení amb molta força, al mateix temps que veiem personatges masculins com antagonics. (La primera vegada de les tres pel·lícules analitzades).

-Un altre dels processos interessants és la independència econòmica femenina representada en les protagonistes. A diferència d'altres princeses Disney d'altres èpoques, que requerien a un príncep per sortir de la pobresa. En aquesta és veu a la independent Anna, amb solvència econòmica per ajudar a Kristoff.

-Es reconeix la complementació de l'home i la dona, com a companys igual de vàlids, per aconseguir els seus objectius.

-Veiem per primera vegada un home, que es reconeix sensible ("crec que vaig a plorar " diu Kristoff) i per primera vegada també una imatge femenina multicolor i multipolar: d'una banda una dona que es considera imperfecta i que és impulsiva i contradictòria és el cas de Anna, i d'altra Elsa, un personatge conscient de les exigències que comporta el seu rol públic, buscant sempre controlar les seves emocions.

3 PART PRÀCTICA

La part pràctica del treball és un estudi de l'evolució de la dona al llarg dels segles XX i XXI. Aquest estudi comprèn l'anàlisi dels fets que han acompanyat la dona en tot el seu procés per tal d'aconseguir la seva completa inserció en la societat, des del punt de vista d'historiadors actuals i que ja ha estat presentada en l'apartat d'introducció. Per altra banda, i per tal de tenir punts de vista diferents d'aquesta evolució, he estudiat tres pel·lícules de Walt Disney en què les seves protagonistes femenines mostren aspectes relacionats amb aquesta evolució.

Per últim, he volgut mostrar la relació entre les característiques d'aquestes princeses amb gent del meu entorn més proper.

Les pel·lícules que estan analitzades en aquesta part pràctica són:

“Blancanieves y los siete enanitos”, “La Sirenita” i “Frozen”, perquè van ser creades en les èpoques que he estudiat. Les persones properes a mi que he estudiat són: la meva àvia, la meva mare i la meva germana.

3.1 PRIMERA MEITAT DEL SEGLE XX

3.1.1 COMENTARI DE “BLANCANIEVES Y LOS SIETE ENANITOS”

Aquesta pel·lícula va estar feta als voltants dels anys quaranta, i té uns aspectes molt remarcats de la primera meitat del segle XX. A la pel·lícula es veu la representació d'una noia jove, amb les característiques pròpies d'una noia d'aquella època.

Blancaneus és una xiqueta molt bonica i curiosa. A la història es mostra com la seva vida gira al voltat de ser una mestressa de la llar, és a dir, de cuidar de la seva casa, en tots els aspectes, cuidar de l'home, en aquest cas els nans, i de trobar l'amor i viure feliç.

Només amb el petit resum de la pel·lícula es pot veure que tota gira en torn a l'enveja de la madrastra per la seva bellesa. Aquest és un fet important ja que li donen molta importància a què la protagonista estigui neta i tingui una bona aparença. Per aquest motiu, es pot veure que en cap moment de la pel·lícula se la veu despentinada o mal vestida. També se'ns mostra una dona delicada i fina. Tot i que l'ambientació de la pel·lícula es de finals del segle XVIII i principis del XIX, moltes de les característiques concorden amb l'època en què es va realitzar la pel·lícula. Un fet destacable és que en tota la pel·lícula només hi ha dos personatges femenins, i que tots dos tenen dependència per personatges masculins.

A l'apartat de minuts destacables és pot apreciar molts fets significatius amb una explicació o missatge subliminar.

En resum aquesta pel·lícula és una clara mostra de la dona dels principis del segle XX, una dona dependent de l'home, que és mestressa de casa, i que un cop deixa la seva casa i família és va amb el seu marit i fa el que ell considera convenient ja que tampoc té poder adquisitiu per fer la seva vida. És un reflex clar de la situació de la meua àvia al llarg de la seva vida com podreu comprovar. He de dir que és una pel·lícula molt masculista i que mostra les creences exactes de noies amb un sol somni, casar-se amb el seu amor ideal i formar una família.

3.1.2 VISIONAT DE LA PEL·LÍCULA

A continuació presento les observacions que he considerat importants durant el visionat de la pel·lícula.

Al minut [3'33] es defineix a la protagonista de la següent manera:

“Els seus llavis són com les roses, el seu cabell com la nit i la seva pell com la neu que reposa. Ho fa d'una forma poètica. Un ús habitual per conquistar a les dones”.

Al minut [4,10] apareix Blancaneus i al seu costat coloms blancs, flors blanques creant un ambient de puresa i innocència. Seguidament ella comença a parlar amb els animals, i a jugar amb el seu propi ressò al pou fent veure que és

una resposta, alhora canta una cançó que parla sobre el seu somni, i com vol que succeeixi.

Al minut [5'33] ella i el Príncep es troben per primer cop, ella s'espanta al tindre un home tan a prop. I és marxa de pressa. Mostra la innocència d'ella, la poca iniciativa que es tenia i sobretot la falta de relació amb sexes oposats.

Al llarg de la pel·lícula es pot veure com se li dóna molta importància a la veu de Blancaneus, la seva veu és dolça i femenina.

També m'he adonat que té dos vestits, un per estar a casa treballant, i un altre per estar més arreglada i sortir a passejar. La roba de treball aquesta trencada, i és molt vella, mentre que la roba de passejar és acolorida, esta ben cuidada i sembla més nova.

Al minut [10'40] es pot veure la seva preocupació en saber que la seva madrastra vol matar-la, i en la pel·lícula és reflexa la seva part fràgil he indefensa.

Una característica és que en la pel·lícula els amics d'ella són animals, i tots de races no perilloses.

La casa dels nans és fosca, bruta i desordenada. És com una mostra que sense dones a casa, no es neteja. Ella el primer que fa amb la finalitat de que el deixin quedar-se és netejar, ordenar i cuinar. Se li dóna força importància a la higiene, tant en els personatges com en les tasques domèstiques.

Mentre que Blancaneus treballa a casa com mestressa de la llar, els nans treballen fora de casa, amb una jornada, és a dir, tenint el poder adquisitiu.

Quan Blancaneus es desperta després d'haver dormit esta perfecta, sense cap cabell fora de lloc.

Al minut [33'49] es veu com es queden sorpresos de la bellesa de la noia, i la importància que li donen a que la dona sigui guapa. També un dels nans fa una definició de la dona que es la següent: “La dona és com el verí”. (Una definició que menysprea a la dona).

Al minut [37'32] ofereix a canvi de poder quedar-se a la casa, mantenir la casa neta, fregar, ordenar i cuinar, en escoltar aquestes proposicions és quan els nans decideixen acceptar.

Al minut [38'36] es torna a esmentar la higiene.

Al minut [58'37] mostra com dormen a llocs separats, homes i dones. Li deixen el llit, de manera que actuen d'una manera cavallerosa.

Al minut [1'00'50] es poden veure les creences de Blancaneus, mentre resa. (Se li dona importància a la religió).

Al minut [1'06'00] els homes se'n van a treballar fora de casa mentre que ella es queda a casa fent de mestressa de casa.

A la part ja final es mostra com la malvada usa verí per matar-la, i són els nans els que s'encarreguen de la madrastra i els que la vetllen, i finalment decideixen no enterrar-la per no tacar la seva bellesa.

L'única persona que pot salvar-la és el seu primer amor, és a dir el príncep, un cop salvada per ell, se'n va al regne del príncep deixant enrere la seva vida, el seu regne i als nans, és a dir, decideix arriscar-ho tot per amor. D'una altra forma dit, es casa amb una persona que no coneix gaire ja que només te relació amb ell al principi de la pel·lícula i al final, i deixa la seva “família” per anar-se amb ell.

3.1.3 LA MEVA ÀVIA

RETRAT DE LA MEVA ÀVIA

La meva àvia va néixer el 1936 i ella si que és un exemple de dona treballadora i amb les característiques de principis del segle XX. Amb set o vuit anys va ser quan va començar a anar a l'escola. Un any i mig després la meva àvia i la majoria de les seves companyes de classe van deixar l'escola per anar a treballar, ja que feien falta els diners a casa. Tot i deixar l'escola aviat, anava a classes de costura.

La seva criança va ser en una època on hi havia moltes carències. Amb l'edat de nou anys, cuidava a tres nens de una família benestant. A banda de treballar una jornada completa havia de fer les labors domèstiques junt a la seva germana i la seva mare. Ella considera que no va tindre infància.

La meva àvia va néixer en San Nicolas del Puerto a la província de Sevilla, però va marxar amb pocs mesos a Llerena un gran poble de Badajoz. Quan tenia quinze anys es va anar a Madrid a buscar treball i poder manar diners a la seva família i així millorar la seva economia. Va tindre molta sort ja que treballava de mestressa de la llar, i a la vegada feia de recepcionista de l'amo de la casa, ja que ell era ginecòleg. Un record molt present que té la meva àvia, és que el berenar que li donaven que solia ser xocolata amb pa, ella sempre se la guardava als seus germanets, ja que no tenien diners per poder comprar aquest tipus de menjar.

Va emigrar a Barcelona ja que hi havia més treball i més oportunitats, allí va conèixer al meu avi. Es van conèixer en el treball a més d'anar amb el mateix grup d'amics, es van enamorar i aviat es van casar, considera que van ser un dels millors anys de la seva vida.

Es van casar en el 63 i poc després van tindre tres fills. Quan es van casar la meva àvia va deixar de treballar ja que el meu avi deia que qui havia de mantenir la casa era ell. Ell li donava una part del sou, i era ella la que l'organitzava durant el mes. Al ser tres nens i cap nena va ser la meva àvia la que es va encarregar de totes les labors domèstiques, però a ella li agradava molt ja que era el que li havien ensenyat, però ella avui dia considera que les dones de la seva època eren esclaves de la seva casa.

El meu avi va morir jove, llavors la meva àvia va haver de fer-se càrrec de la casa, dels nens, i de buscar una font d'ingressos.

3.1.4 ENTREVISTA

1. Els hàbits d'higiene de l'època.

“La meva mare era una senyora que li agradava que els seus fills anessin presentables, ens exigia que a l'hora de dinar ens rentéssim les mans en un gibrell que hi havia, per estar nets després de venir de jugar.

La higiene de la casa es treballava més que en l'actualitat, és tenien les coses molt curioses, tot i que es netejava a genolls i que no hi havia les facilitats que hi ha ara.”

2. Concepció de l'amor.

“De petita aquestes coses no te les preguntaves, eren tabú, les nenes ho parlàvem entre nosaltres ja que no es parlava amb les mares i molt menys amb els pares.

Hi havia molts amors per conveniència, solien casar-se amb persones de millor posició per pujar de rang. Abans la dona havia d'esperar a que arribés un noi que li agradés i que la família acceptés”.

3. La realització de les tasques domèstiques.

“A la meva casa des de molt petites vam sortir a treballar, les tasques de casa les fèiem les noies, especialment a casa meva jo.

De casada tot seguia igual, he criat als meus fills, i tot l'havia de fer jo, el meu marit arribava a casa, i el tractava com a un rei, ell mai feia res. El meu marit venia de la feina, es dutxava, i es posava a veure la tele. Si jo no feia res, ningú a casa ho feia”.

4. La capacitat econòmica de la dona.

“Quan vivia a casa de la meva mare, el que guanyàvem treballant li donàvem, tots ajudàvem a casa econòmicament. Quan em vaig casar, el meu marit em donava els diners i l’organitzava. Ell decidia la quantitat de diners que m’havia de donar segons les despeses de la casa.

Jo no tenia cap llibertat econòmica, ja que no treballava fora de casa. De fet, la meva pensió, està relacionada amb el treball de tota la vida del meu home, ja que jo mai vaig cotitzar”.

5. La importància que la dona li donava a la imatge.

“De joveneta la meva mare ens tenia dos vestits un per cada dia i un altre per als diumenges. Sortíem ben vestits segons la nostra classe social.

Una vegada casada m’agradava arreglar-me per al meu marit, fins i tot estant a casa, quan el arribava del treball jo estava vestida i pentinada per a ell, i en general perquè la gent em veiés bé”.

6. Les formes de conquerir de l’època.

“S’acostumaven a fer balls a cases privades i així ens conquistaven els nois. D’aquesta manera va ser com vaig conèixer al meu marit, em va conquerir i ja va ser l’amor de la meva vida. També els nois utilitzaven, paraules boniques, poemes, per guanyar l’atenció de les noies. Normalment la joventut donava passejos, anava a balls, i si t’agradava et feies nuvi”.

7. La importància que la societat dóna a la intel·ligència femenina.

“A la meua època el que de veritat contava era si una dona era treballadora, i agraciada, no si era intel·ligent, per què per intel·ligents ja estaven els homes”. “La societat li donava importància dins de la gent bé, però no d’una manera molt generalitzada, valoraven més un bon físic i el treballadora que fos la dona. Els rics valoraven que fossin fines i treballadores però d’una altra manera, a com es fixaven els pobres”.

8. Les creences religioses a la societat.

“Abans es valorava molt el ser religiós, i anar a l’església.

A casa meua érem religiosos, però no exageradament, jo reso per les nits però no vaig a l’església, abans solia anar més”.

3.2 SEGONA MEITAT DEL SEGLE XX:

3.2.1 COMENTARI DE “LA SIRENITA”

Aquesta pel·lícula va estar feta al voltant dels anys vuitanta i noranta. A la pel·lícula s’aprecia la representació d’una noia jove, amb les característiques pròpies d’una noia de l’època.

És una noia molt bonica amb un cànon de bellesa explosiu, la història mostra com la seva vida va entorn a la recerca de l'amor, i com li dona igual el que haguí de deixar enrere. Si fem una mirada més precisa és pot veure com el paper de la dona a evolucionat respecte a la pel·lícula anterior ja que ara ella, si que te curiositats, i la necessitat de conèixer, saber, descobrir... És a dir, té curiositats per realitzar-se com a persona més enllà de la vida familiar, tot i que al final de la pel·lícula junt amb la segona part es pot apreciar com acaba sent esposa, mare i dona de la seva casa.

Només amb el petit resum de la pel·lícula es pot veure que tota gira en torn a la necessitat de ser independent, de l'amor, de prendre les seves propies decisions... i el que això comporta. La pel·lícula mostra una dona inculta, amb un pare que considera que tindre curiositats i buscar respostes no es propi d'una xiqueta, deixa molt clar la falta de coneixements en molts camps però sobretot en els que tenen a veure amb la tecnologia. També vol mostra un canvi de la dona delicada i fina, a la curiosa i somiadora.

Un fet destacable és que en tota la pel·lícula, els personatges secundaris femenins, són les germanes d'Ariel (que també mostren les grans famílies, és a dir, la quantitat de fills que es tenien) i després apareixen dones, però només fent labors domèstiques, són els personatges masculins els que s'encarreguen de els oficis extra domèstics i també de ser els amics de Ariel.

A l'apartat de minuts destacables es pot apreciar molts fets significatius amb una explicació o missatge subliminar.

En resum aquesta pel·lícula és una clara mostra de la dona dels mitjans del segle XX, una dona inconformista, lluitadora i somiadora. Que acaba aconseguint els seus somnis. He de dir que és una pel·lícula amb aspectes molt masculistes i que mostra les característiques de les noies que volien progressar i no ajustar-se a les normes.

3.2.2 VISIONAT DE LA PEL·LÍCULA:

Un tret importat seria que al començament de la pel·lícula la primera sirena que surt es del sexe masculí, i fins al minut [5'18] no s'escolta cap veu femenina, i es una veu cantada.

Al minut [5'52] apareix per primer cop Ariel.

Al minut [5'58] per primera vegada que parla un personatge femení, en aquest cas la protagonista.

Un altre tret que s'ha de ressaltar, es que el nombre de personatges masculins, es molt més gran que el de femenins, fins al punt, que tots els amics de Ariel, i treballadors del palau marí, són homes.

La protagonista es mostra com una jove desobedient, aventurera, valenta i molt curiosa, però molt ignorant. El pare de Ariel ho han representat com el rei de la mar, Trítón, amb set filles, i molta autoritat sobre elles.

El pare la renya de forma ferma, quan ella s'allunya del seu entorn i tracta de conèixer món. Però ella considera que ja no es una nena petita i que ell pensa que si. Ella no entén moltes de les coses que el seu pare vol per a ella ja que ella el que només vol es conèixer món.

Al minut [11'03] apareix el segon personatge femení.

Una part important, és l'amor a primera vista que apareix en la pel·lícula, i també l'amor per conveniència que s'esmenta.

Alhora que surt l'amor a primera vista he idealitzat, també surt l'amor cap a la mascota, en aquest cas un gos domèstic, característica que per exemple a Blancaneus no existia.

Des del moment que ella li salva la vida al príncep, actua com un jove enamorada, el que passa és que ella no és conscient que és un amor pràcticament impossible. Des d'aquest moment ella comença a mostrar-se més coqueta i més femenina.

Al minut [34'48] ella ja era desobedient però un cop enamorada ho és molt més, inclòs arriba a plantejar-se escapar-se.

El pare es mostra autoritari dient: “faràs el que jo t'ordeni”.

Davant aquesta situació ella decideix deixar-ho tot pel seu somni, en aquest cas per anar en busca del seu amor. Per aconseguir-ho ha de sacrificar la seva veu, ja que en la pel·lícula canvia la seva veu per cames per poder anar a la recerca del seu estimat

El personatge antagonista de la pel·lícula en aquest cas un personatge femení de la mateixa manera que en Blancaneus, menciona que amb un bonic físic com el seu fent referència a Ariel podrà conquistar al príncep, i que contra menys parli una dona millor. Un cop a la civilització es nomena la higiene de la mateixa manera que es nomenava a Blancaneus però aquesta vegada d'una forma més actualitzada, amb banyera i escuma. També apareixen personatges femenins però, com mestresses de casa.

Al minut [51'49] és un moment d'exemple en què Ariel fa el ridícul per la seva falta de saviesa. I ho fa davant de personatges masculins, que l'hi prenen a riure.

Per acabar cal dir que la pel·lícula ensenya com la unió fa la força, tot i que qui guanya es la bruixa, és un personatge masculí una vegada més qui salva la situació, tal com pas a Blancaneus.

Finalment ella aconsegueix el que vol, les seves cames, per poder estar al costat del seu estimat, però per aconseguir això ha de sacrificar la seva família, regne, amics, de la mateixa manera que va passar amb Blancaneus, però amb la diferència que el pare no només a estat una figura autoritària sinó que a acabat cedint per la felicitat de la seva filla, cosa que en l'anterior pel·lícula no passava, ja que la figura paterna no es mostrava.

3.2.3 LA MEVA MARE

RETRAT DE LA MEVA MARE

La meva mare va néixer el 1969 i ella és un exemple de dona lluitadora, somiadora i forta. Ella va començar l'escola amb quatre anys, va fer batxillerat, va fer COU, i més tard va fer dos anys d'administració i direcció d'empreses i per acabar va fer un curs de comptabilitat. Mentre estudia treballava els estius a treballs relacionats amb el turisme, i finalment al acabar els seus estudis va començar a treballar de comptable en una empresa, va començar als 19 anys fins a l'actualitat.

La seva criança va ser en una època on hi havia carències però gracies al treball del seu pare van poder estudiar i sortir en davant. A la seva família només treballava el seu pare, i era una família nombrosa de cinc fills, que era el normal en aquella època.

Les labors domèstiques a la casa principalment les feia la seva mare ja que no treballava, però el cap de setmana les germanes l'ajudaven.

La meva mare va néixer en Córdoba, Andalusia, però va marxar amb un any a Tarragona, Catalunya, per motius de treball. A la seva casa el masclisme estava molt present, ja que el seu pare considerava que l'home era qui treballava fora de casa i la dona s'ocupava de les labors domèstiques.

Les dones tenien oportunitats d'estudi, però eren escasses en les famílies d'una economia mitjana. Les seves germanes no van voler estudiar, ja que preferien ser mestresses de la llar. La meva mare tot i que volia estudiar, és va tenir que conformar amb el que el seu pare li podia proporcionar.

Va conèixer al meu pare amb 16 anys, i es van casar amb 22, i van tindre tres filles. Ella va combinar la seva vida de casada i mare amb el seu treball que tant li agrada. De les tasques domèstiques un cop casada s'ocupava ella, però tenia ajuda de les seves filles i del seu marit.

Per tant, la meva experiència com a filla, a estat tindre una mare, que era somiadora, i constant i que va aconseguir els seus propòsits dins de les seves possibilitats. És una dona, treballadora, tant fora, com dins de casa.

3.2.4 ENTREVISTA

1. Els hàbits d'higiene de l'època.

“Una característica principal era que els pares insistien molt abans de dinar en la higiene de les mans, també a la higiene total es a dir; a la dutxa. En la meva família ens dutxàvem quatre dies a la setmana, i tots els altres dies fèiem higiene general.

No hi havia les comoditats que hi ha ara als lavabos, però estava bastant desenvolupat.

La higiene de casa, era més costosa de realitzar, ja que no hi havia els avenços que hi ha ara, és feien els sòls amb les mans, és rentava la roba amb rentadora de turbina però també hi havia llocs especials per anar a rentar la roba”.

2. Concepció de l'amor.

“No era amor idealitzat, era un amor per a tota la vida, o aquesta era la idea principal. En la meva època no hi havia molts amors per conveniència, però si s'escoltava del passat, i algunes dones que el buscaven. Sobretot en famílies que estaven bé econòmicament, d'alguna manera, unien als fills segons el seu interès.

El més comú era pensar en un únic amor, i en tenir-lo. En el meu cas només he tingut un amor, i el pare de les meves filles”.

3. La realització de les tasques domèstiques.

“A casa érem cinc germans tres noies i dos nois, i érem les dones al costat de la meva mare qui realitzàvem les tasques domèstiques.

Algunes cases d'algunes conegudes si que l'home ajudava de tant en tant, però això no era massa comú. Les filles ajudaven molt a la mare a diferència de la majoria dels fills de l'actualitat. El meu pare no ajudava a res a casa, no sabia, ni ho intentava”.

4. La capacitat econòmica de la dona.

“No hi havia capacitat econòmica de la dona a casa meva, si la meva mare hagués decidit separar-se del meu pare, no hagués pogut perquè no podia econòmicament. A banda que antigament es tenien més fills i la dedicació de la dona era únicament a ells.

Un cop em vaig casar, si que vaig tindre independència econòmica”.

5. La importància que la dona li donava a la imatge.

“Jo era molt presumida, m'agradava tenir roba per combinar, però si és cert que, la majoria de la roba la va cosir a mà la meva àvia, i solíem reservar un vestit per als dies més especials. Cada persona s'arreglava més o menys, en el meu cas m'agradava arreglar-me i no sortir de qualsevol manera al carrer. M'agradava que el meu home em veiés arreglada i llesta”.

6. Les formes de conquerir de l'època.

“El primer pas esperaves que ho donés l'home, la mentalitat que es tenia era que el ho donés, i el teu fer-te de pregar, la meva primera declaració va ser amb una poesia, em va regalar una colònia i una nota que deia el següent: “ho d' joia, una colònia digna per a una princesa com tu”.

7. La importància que la societat dóna a la intel·ligència femenina.

“En la meva època es valorava la dona en aquest aspecte, ja que si tu volies estudiar i t'ho podies permetre econòmicament podies fer-ho. Potser, la dona al no tenir les facilitats que hi ha ara, no podia progressar com ho fan ara. Però tot s'ha de dir, la intel·ligència femenina si que és valorava a la meva quinta”.

8. Les creences religioses a la societat.

“Hi havia de tot, hi havia gent que creia moltíssim, i gent que no tant, però a casa existia la il·lusió per la comunitat... ja que era una costum, tot i que hi havia gent que és negava a seguir aquest estàndard però era un percentatge molt baix”

3.3 EL SEGLE XXI

3.3.1 COMENTARI DE “FROZEN”

Aquesta pel·lícula va estar feta al 2016 i per tant és la pel·lícula corresponent amb l'actualitat. A la pel·lícula s'aprecia la representació d'unes noies molt jovenetes amb un fort càrrec, una ja és reina i l'altra princesa. És pot apreciar els caràcters tant oposats amb les característiques pròpies d'una noia d'avui dia.

Són unes noies molt maques, però de belleses i virtuts molt oposades, tenen físic diferent i un grau de maduresa i responsabilitat molt oposat. A l'història es mostra la importància de la família. També un tret característic és com a desaparegut el rol dels pares o d'una figura dominant, de manera que

queda una gran llibertat d'elecció i un marge d'error, que seria una gran representació del paper dels pares a moltes famílies actuals.

Si ens fixem es pot veure com el paper de la dona ha evolucionat respecte a les pel·lícules anteriors ja que ara la figura femenina, es culta, té poder adquisitiu, i fins i tot més que les figures masculines, és a dir, a deixat enrere la figura submissa i conformista, també a la somiadora, i s'ha convertit en un clar exemple de dona del segle XXI.

Només amb el petit resum de la pel·lícula es pot veure que tot gira en torn a ajudar a la seva germana, i es veu com poc a poc, sense rendir-se Anna aconseguix el seu propòsit. Una peculiaritat seria el fet que en aquesta pel·lícula l'amor tant desitjat per les altres dues, no està, en aquesta es mostra com pots fer-te il·lusions i creure que estàs enamorada, i finalment adonar-te que només era una falsa il·lusió. És el primer cop que es representa una dona amb més d'un amor.

La pel·lícula mostra unes noies cultes i les diferents formes que tenen d'afrontar la situació, arribant al mateix punt, la família per davant de tot.

També vol mostra un gir de la dona delicada i fina, la curiosa i somiadora, a la dona realista aventurera i capaç de solucionar situacions complicades.

Un fet destacable és que en tota la pel·lícula, els personatges femenins son els més importants i no depenen de cap de masculí. De fet els masculins depenen d'elles.

A l'apartat de minuts destacables es pot apreciar molts fets significatius amb una explicació o missatge subliminar.

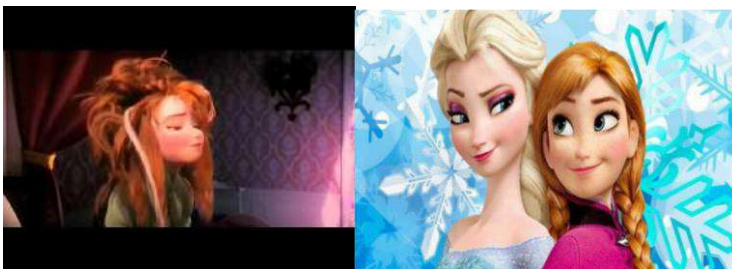
"Frozen" aprova el test de "Bechdel", un test que si bé és limitat és un dels pocs intents per avaluar la posició de la dona en el cinema. Aquesta prova, que ha anat guanyant importància en els últims temps, estableix 3 condicions per saber si una pel·lícula és masclista i per senzilles que puguin semblar, l'impressionant

es que la majoria de les pel·lícules no ho passen. Les condicions són les següents:

- En la pel·lícula han de sortir dues dones, com a mínim.
- Aquestes dones han de parlar entre elles.
- El tema del diàleg no ha de ser un personatge masculí.

En resum aquesta pel·lícula és una clara mostra de la dona actual; una dona inconformista, lluitadora, somiadora, valenta i independent. Que termina aconseguint els seus somnis i els seus propòsits. Que troba l'amor per casualitat després de fracassos. Aquesta pel·lícula és una representació molt clara del que les dones durant molt de temps i durant un procés molt dur volien aconseguir, i es el que tenim ara a l'actualitat, tenim llibertat per complir els somnis i objectius com Anna i tenim una vida més enllà de casa. Aquesta pel·lícula pot trobar-se perfectament relacionada amb la vida de la meva germana, i fins i tot perquè no, a la meva. Amb molts avenços, però molts per aconseguir encara.

He de dir que no considero que tingui aspectes masculistes i que mostra les característiques de les noies de l'actualitat.

3.3.2 VISIONAT DE LA PEL·LÍCULA

En aquesta pel·lícula és en la primera que es mostra la figura materna i paterna, i la preocupació per les seves filles d'una forma no autoritària.

Al minut [3'42] parla el primer personatge femení.

Al minut [9'27] Menciona la solitud i la necessitat de la seva germana.

Una característica important és la coronació d'Elsa ja que en les anteriors pel·lícules era el rei i després ella es feia reina i aquesta vegada no.

Al minut [13'07] mostra a una dona natural, recent aixecada, despentinada i sense necessitat d'estar perfecta ni ser molt femenina. A diferència de Blancaneus per exemple, que s'aixeca en perfectes condicions.

El personatge masculí apareix com el salvador, de la mateixa manera que després ella salva un personatge masculí.

Una cosa important d'aquesta pel·lícula, és que no només hi ha un romanç, sinó que n'hi ha dos, el primer que és precipitat he irreal i el segon que és més pur, i comença com una amistat. La protagonista "Anna" davant de respostes negatives, no es conforma i busca explicacions. De la mateixa manera que ella és capaç d'anar en busca del que vol, i aquest cop no és un príncep, sinó la seva germana.

Al minut [40'11] L'autoritat d'ella sobre ell. Ella té més poder econòmic.

Al minut [42'30] És reflecteix la complementació de l'home i la dona, com a companys igual de vàlids, per aconseguir els seus objectius.

Al minut [01'05'50] És parla dels defectes d'un personatge masculí per primer cop. (cosa que a Blancaneus ja s'havia mencionat defectes de les dones, com que som verí).

Al minut [01'15'50] mostra la maldat davant de la innocència. Es reflecteix la força del personatge femení en guanyar al masculí. És el primer cop de les tres pel·lícules analitzades que es la dona, la que guanya al enemic.

Al minut [01'29'20] És el personatge femení qui dona el pas, per donar el peto del final de la pel·lícula.

Aquesta pel·lícula el que fa és mostrar la dona com un ser humà fort, intel·ligent i amb llibertat.

3.3.3 LA MEVA GERMANA

RETRAT DE LA MEVA GERMANA

La meva germana va néixer el 1992 i ella és una mostra de la dona actual, una dona forta, intel·ligent, independent i treballadora.

La meva germana va cursar l'ESO, el Batxillerat humanístic social i va fer la carrera d'econòmiques i finances. Mentre cursava els estudis va treballar en diversos treballs, com a una botiga de roba, una d'aliments, una gelateria... Fins que va trobar un treball relacionat amb el que ella havia estudiat, un treball a una empresa com administrativa, on la van fer fixa i quatre anys després continua treballant allà.

La seva criança va ser en una època on hi havia una bona economia i moltes oportunitats per a tothom. De petita les seves preocupacions eren no haver recollit l'habitació o coses similars. Les labors domèstiques eren compartides pels membres de la família, si el pare un dia s'ocupava de cuinar, la mare de netejar els plats i les filles d'escombrar i fregar.

La meva germana va néixer a Tarragona en Catalunya. Va conèixer a la seva parella quan tenia 17 anys, ell era de Barcelona, tres anys després ell és va anar on ella vivia per viure junts, fins ara. A la seva casa es divideixen les tasques domèstiques segons les ocupacions de cadascun. Encara no tenen fills, ja que consideren que encara són joves per ampliar la família.

La meva germana té 25 anys, d'adolescent tenia molts somnis i aspiracions, molts d'aquests somnis i aspiracions ja les ha complert i les altres esta en procés. Ja que ella sempre diu: Lluita pel que vols, no hi ha res millor que aconseguir alguna cosa i saber que és fruit del teu esforç.

3.3.4 ENTREVISTA

1. Els hàbits d'higiene de l'època.

“La higiene en la actualitat es una cosa que esta tan normalitzada, que la persona que no es dutxa diàriament, o que no te una higiene dental per exemple és la persona estranya. Cosa que antigament no era així.

De la mateixa manera, la higiene a casa, és molt important, però també es una cosa que fins i tot els nens petits saben. Saben que quan tinguin una casa hauran de netejar els plats, el terra i els lavabos.

També he de mencionar que tecnològicament com químicament, estem molt desenvolupats ja que les rentadores, rentavaixelles, planxes, o els infinits productes de neteja són una ajuda grandíssima al nostre dia a dia”.

2. Concepció de l'amor.

“L'amor és un concepte que avui dia, segons cada persona es una cosa, és a dir, no hi ha un prototip ni de parella perfecta, ni de relació, ja que en aquesta societat hi ha molta llibertat.

La realitat és que, de petita jo sempre, desitjava un príncep blau, i crec que la majoria de les nenes ho feien. Jo he de ser sincera i he tingut un únic amor, la meva actual parella, portem set anys junts. Però la realitat és que no hi ha expectatives d'un únic amor com abans. Es tenen parelles, si surten bé, genial, si no ho tornes a provar”.

3. La realització de les tasques domèstiques.

“Les tasques domèstiques, a casa dels meus pares, la gran quantitat de tares domèstiques les feia la meva mare, però normalment dividíem les tasques entre els membres de la família.

En la actualitat, la meva parella i jo, ho fem tot a mitges, si un cuina, l’altre neteja els parts i així per totes les tasques”.

4. La capacitat econòmica de la dona.

“La meva mare ja tenia capacitat econòmica, com per ser independent de l’home. I en el meu cas, igual, sóc plenament independent econòmicament de qualsevol persona.

Des de petita tenia les coses clares, i una d’elles era la meva independència de qualsevol home”.

5. La importància que la dona li donava a la imatge.

“En la actualitat la imatge es un concepte molt relatiu, parlaré des de la meva experiència, la imatge de la dona és important, a mi m’agrada veurem femenina, i arreglada, però això no implica que jo estigui sempre així, de la mateixa manera que m’agrada allò, també m’agrada estar còmoda, natural, i sense necessitat de estar dues hores arreglant-me. És a dir, segons l’ocasió, li dono mes i menys importància. Per exemple: per sortir a sopar amb la meva parella, dons m’arreglo, però per exemple per treure el gos, em poso més esportista”.

6. Les formes de conquerir de l'època.

“Son mútues, tant de part de l’home com de la dona. Pot donar el pas la dona, de la mateixa forma que ho pot fer l’home. Tot depèn de la persona”.

7. La importància que la societat dóna a la intel·ligència femenina.

“Considero que la importància a la intel·ligència femenina, és molt gran, es valora molt o això crec jo, la intel·ligència en les persones en general.

A més a més avui dia les noies i els nois tenen les mateixes facilitats a l’hora d’estudiar”.

8. Les creences religioses a la societat.

“Hi ha de tot, però considero sota la meva experiència, que s’ha trencat una mica la costum religiosa que es tenia abans. Ja que abans era costum fer la comunió, anar a missa, els festejos religiosos, i ara la joventut li dona més igual, tot i que hi ha gent molt creient, també hi ha que no ho és res”.

4 RESULTATS

4.1 PRIMERA MEITAT DEL SEGLE XX

Després de la recerca sobre la vida de les dones de la primera meitat del segle XX, i la comparació amb la vida de la meva àvia i la pel·lícula ambientada en aquella època, he pogut apreciar unes característiques que defineixen a la perfecció la seva situació.

Per començar m'agradaria comentar el paper de la figura femenina respecte les labors domèstiques. A la informació estreta per internet al igual que al relat de la meva àvia es pot apreciar com els homes es dedicaven a treballar fora de la casa i les dones treballaven cuidant als fills, ocupant-se de les labors domèstiques, i cuidant al seu marit. Realment des de petites eren educades així, passaven de ser esclaves de la seva casa, per ser-ho de la casa del seu marit. A la pel·lícula de "Blancanieves y los siete enanitos" es pot apreciar com, a casa seva neteja, i com un cop fora de casa continua netejant, és a dir, mostra l'esclavitud de la dona a la casa, tant soltera, com un cop casada.

És molt trist que la dona, necessités el permís del seu pare i després del seu marit, per treure's el carnet de conduir o fins i tot per treure's el passaport.

A l'escola s'anava poc temps, ja que havia altres prioritats, com ocupar-se de la seva casa, o treballar per ajudar econòmicament. Tot i que no anessin a l'escola, era important que una dona sàpigues cosir, llavors anaven a classes de costura.

La meva àvia per exemple, va deixar l'escola, però quan podia anava a classes de costura. Ella sol dir, que una dona sense saber cuinar, cuir i planxar, no es una dona. A la pel·lícula es veu com la protagonista, l'únic que fa es cuinar, netejar, i preocupar-se pels homes de la casa, de manera que seria un perfil de bona dona de la primera meitat del segle XX.

En aquesta època, hi havien moltes carències a les famílies mitjanes-pobres. Llavors començaven a treballar molt aviat, per sous indignants. Solien

treballar com mestresses de la llar, a indústries, netejant oficines... La meua àvia recorda perfectament aquella etapa de la seva vida, ja que començaven a treballar tan aviat, que no tenien infància.

Un tema que destaca, és la roba, ja que a les classes mitjanes-pobres, com el cas de la meua àvia, és tenia poca, una per diari, i un altre pels Diumenges i festius, aquesta característica es pot veure al començament de la pel·lícula, quan la noia està amb un vestit desgastat i bell, i quan li diuen de sortir a donar un tom, agafa un vestit més nou i bonic.

La higiene, com ja he mencionat en el visionat de la pel·lícula, surt molt remarcada, tant quan la Blancaneus obliga als nans a netejar-se abans de dinar, com les diverses escenes en les que ella surt netejant el terra. A l'entrevista la meua àvia narra el mateix que és narra al film.

En aquella època de tantes carències, era molt comú la creença en Déu, amb l'optimisme de creure que tot es milloraria, això és pot veure representat a la pel·lícula, quan Blancaneus resa abans d'anar-se a dormir.

La vida de la dona girava entorn a la de l'home, no tenia cap independència, com mostra bé a la pel·lícula analitzada, mentre l'home anava a treballar, ella s'ocupava de que tot estigues net, procurava tindre el menjar llest i estar sempre disponible per a ell. També m'agradaria comentar un fet que es mostra a la pel·lícula, i que en la vida de la meua àvia és una realitat, en l'anàlisi s'ha pogut apreciar, com la protagonista sempre estava arreglada, maca i empolainada, sense un cabell fora de lloc, i realment la meua àvia procurava estar sempre així per al meu avi. Era una època, on la vida de la dona, era de tot menys seva.

4.2 SEGONA MEITAT DEL SEGLE XX

Després de la recerca sobre la vida de les dones de la segona meitat del segle XX, i la comparació amb la vida de la meva mare i la pel·lícula ambientada en aquella època, he pogut apreciar unes característiques que defineixen a la perfecció la seva situació.

La vida de les dones d'aquesta part del segle, no té res a veure amb l'actualitat, però va evolucionar molt respecte la primera meitat. M'agradaria comentar la relació més evident entre els tres aspectes analitzats. El que destaca més és l'immens canvi d'actitud de la dona respecte al món que l'envolta, per exemple veiem a la meva mare, amb somnis i aspiracions, veiem a la protagonista de la pel·lícula, que lluita pel que vol fent front a una figura masculina, cosa impensada en l'època de la meva àvia.

A la informació extreta per internet, el més destacable és el fet que mostra com la dona, s'introdueix en el món laboral, i a la vegada mostra com aquesta combina el seu treball amb la seva vida familiar, i com molts cops, ha de prioritzar per poder-se organitzar de la millor manera. També s'ha de dir, que de la generació de la meva mare hi ha moltes dones, amb la vida de la meva àvia, però això va ser elecció seva, ja que la societat ja havia canviat.

Antigament les famílies estaven constituïdes per un major nombre de fills, com és pot apreciar a la pel·lícula, que eren set i a la vida de la meva mare, que eren cinc. Aquest es un concepte que actualment a canviat molt, ja que les mentalitats con força diferents. Avui dia amb tres fills, és considera família nombrosa, i se li donen les ajudes establertes, però antigament una família nombrosa era la que tenia cinc fills.

A la pel·lícula, es veuen diversos fets, que menyspreen a la dona, com quan queda en ridícul davant l'home per falta de coneixements relacionats amb les noves tecnologies. Realment això és pot interpretar com que, tot i que la dona, ja tingues ple accés a estudiar, i al món laboral, no agafava estudis o treballs relacionats amb la tecnologia o la enginyeria. De fet, la majoria de les

dones que conec de la generació de la meva mare, es dediquen a treballs relacionats amb humanitats o econòmiques.

En el cas de la pel·lícula, Ariel, mostra les ganes de conèixer i de ser diferent. Al visionat de la pel·lícula es pot veure com un cop castigada decideix desobeir al seu pare, per fer el que considera que es correcte, tot i que després és una equivocació, però això es una mostra de que les dones d'aquella època ja tenien opció a equivocar-se i rectificar.

La vida de la dona va donar un gir molt gran, ja no girava entorn a la de l'home, tenia independència, com mostra bé a la pel·lícula analitzada, però és cert que l'home seguia sent qui manava a casa. A la pel·lícula és veu com les dones consideren que sent maca i sabent que dir en cada moment, no cal tindre força coneixements, tot i que la meva mare no opinava així, les seves germanes més grans sí.

4.3 EL SEGLE XXI

Després de la recerca sobre la situació de les dones al llarg del segle XXI, i la comparació amb la vida de la meva germana i la pel·lícula ambientada en l'actualitat, he pogut apreciar unes característiques que defineixen a la perfecció la dona del segle XXI.

Temps enrere es tenia a la figura femenina, com un ser inferior a la masculina, és considerava que només servia, per netejar, tindre fills i cuidar a l'home, en l'actualitat aquesta visió de la dona ha canviat, ja hem vist com a la segona meitat del segle XX, la dona ja tenia llibertats i tenia una vida fora de casa, ara en ple segle XXI, la dona és completament independent en tots els àmbits, tant econòmicament com moralment, aquest fet d'independència s'ha pogut veure reflectit en les diferents fonts d'informació del treball com a la protagonista de la pel·lícula que era completament independent a un home o en el cas de la meva germana.

A la informació extreta per internet, on fa més èmfasi és al fet de que la dona pot aconseguir tot el que es proposi, al igual que l'home, ja que si vols pots, si vols treballar i ser mare, ho pots fer i si no vols casar-te mai no hi ha cap prejudici que t'ho impedeixi.

A la pel·lícula es pot veure, com Anna, una de les protagonistes s'enamora bojament d'un noi, que és pràcticament un desconegut, i com fa plans a llarg termini, com seria el de casar-se, finalment, aquesta relació surt malament, i ella al final de la pel·lícula, troba el que és representa com el seu amor verdader, aquesta part de la film, mostra l'actual societat, on hi han nois i noies que s'enamoren bojament d'algú, i al cap de tres dies, s'adonen que són complets desconeguts. En l'actualitat, hi ha parelles com el cas de la meva germana, que porten des de molt joves, però també hi ha gent que no vol tindre parella, o parelles homosexuals, aquesta varietat és deguda al canvi de mentalitat respecte a temps passats.

És destacable el fet que la dona actualment supera a l'home en àmbits acadèmics, ja que hi ha més dones que cursen la universitat i acaben sent llicenciades. Cal dir, que el percentatge de noies a carreres o treballs relacionats amb enginyeria, o tecnologies, és més baix que el de homes. Això es degut a que les noies, solen decantar-se per professions de vocació social com per exemple treballs d'infermera, administrativa, mestra.. Tot i que hi ha de tot actualment.

Antigament les famílies estaven constituïdes per un major nombre de fills, ara el nombre de fills per parella ha disminuït molt, cosa que en un futur afectarà a la societat. Una de les causes per les quals a disminuït el nombre de fills, és la mentalitat de les dones, és a dir, ara tenim una mentalitat basada en el voler progressar en el nostre treball, aconseguir els nostres somnis, viure la vida de parella i després tindre els fills i augmentar la família. Aquest concepte es pot veure reflectit en la vida de la meva germana, i en el fet de que a la pel·lícula només són dos germanes.

En aquesta pel·lícula, per primer cop de les tres analitzades, la història gira entorn a la dona, i posa a la dona com heroïna, independent, i lliure de prejudicis. De fet, hi ha moltes peticions, de que en la segona part, una de les protagonistes sigui lesbiana, cosa que fa uns anys seria un concepte impensable. Això és un clar exemple del progrés de la societat.

5 CONCLUSIONS

Per tal d'arribar al meu objectiu principal, he cercat informació a llibres, pàgines web i diaris. Aquesta informació un cop relacionada amb l'anàlisi profund de les pel·lícules Disney i amb les entrevistes a les dones de les èpoques corresponents, m'han permès assolir amb èxit l'objectiu.

He pogut superar el meu objectiu de conèixer la situació de les dones en les diferents etapes, gràcies a la recerca dels tres períodes de manera individual, també he pogut profunditzar i ampliar els meus coneixements sobre la situació de la dona, i sobre els progressos d'aquesta.

La veritat és que jo abans de realitzar aquest treball no sabia el motiu del dia internacional de la dona treballadora, creia que era un dia més de festeig, però gràcies a investigar sobre la causa de la integració de la dona al món laboral, vaig descobrir que la causa d'aquesta celebració era deguda, a les pèssimes circumstàncies en les que és veia obligada a treballar la dona, ja que no tenia els drets que és mereixia.

Un dels meus objectius era investigar sobre la situació actual de la dona als països subdesenvolupats, aquesta recerca em va semblar com fer un salt en el passat, al veure, els pocs drets i en les pèssimes condicions que viuen, en ple segle XXI, he volgut reflectir les característiques més lamentables com seria el fet de l'ablació del clítoris, que priva a la dona, de la seva pròpia llibertat sexual.

Una part fonamental del treball és l'anàlisi profund fet a tres pel·lícules de la companya Disney, de tal manera que un dels meus objectius era conèixer la vida i l'entorn del creador, gràcies a la recerca, una característica que m'ha agradat aprendre ha estat el fet, que de ser molt pobre, amb esforç i constància, aconsegueix el seu somni. Tot i que Disney és una gran empresa, que ha fet un gran nombre de pel·lícules, he pogut fer unes llistes, amb aquestes, on mostra el progrés, cinematogràfic.

Gràcies al visionat de les pel·lícules, he pogut conèixer, i veure d'una altra manera les pel·lícules que havia vist mil vegades i mai m'havia fixat en les característiques masculines o igualitàries, en el cas de Frozen, que hi havia. Per tant considero que aquest objectiu, junt amb les entrevistes de la meva àvia, germana i mare, em van ajudar a assolir l'objectiu final, la comparativa de les informacions obtingudes. Amb aquests resultats vaig poder realitzar els següents resums de les èpoques:

A la primera meitat, es pot veure que després de comparacions de les diferents fonts d'informació, arribem a la conclusió, que la dona de la primera meitat del segle XX, era una dona presonera de la seva casa, feliç moltes vegades, ja que era l'únic que coneixia, i és una manera de saber tot el que hem progressat i guanyat amb aquest progrés.

A la segona meitat, es pot veure que després de comparacions de les diferents fonts d'informació, arribem a la conclusió, que la dona de la segona meitat del segle XX, era una dona somiadora, valenta i emprenedora. És pot veure un fort avenç respecte a l'època de la meva àvia, però també diferències respecte a l'actualitat. Sobretot en àmbits de coneixements i llibertats.

I en l'actualitat, es pot veure que després d'aquestes comparacions de les diferents fonts d'informació, arribem a la conclusió, que després d'un llarg i dur procés en el que moltes dones han hagut de lluitar pels seus drets, hem aconseguit estar en una societat molt evolucionada, permissiva i amb ganes de seguir progressant.

Gràcies a seguir una investigació ordenada, i constant, he pogut assolir amb èxit els meus objectius, i superar les meves expectatives sobre el resultat del treball, ja que mai hagués imaginat, que unes pel·lícules infantils, o la vida de la meva àvia, poguessin tindre tan suc, com per poder explicar una part de la història de les dones.

6 BIBLIOGRAFIA

·Llibres

“Vides de dones”.

-COMAS, D., BODOQUÉ, I. FERRERES, S. ROCA, J. Ed. Alta Fulla, Barcelona 1987

“De súbdites a ciutadanes: dones a Tarragona (1939-1982)”.

-DUCH PLANA, Montserrat i FERRÉ BALDRICH, Meritxell, cercle d'Estudis Històrics i Socials Tarragona 2009.

“Las mujeres de su casa”.

- ARENAL, Concepción. Gras y Compañía Editors, Madrid 1883

·Magazines

-“Yo dona”, editorial El Mundo, número 551. 21 de novembre de 2015.

7 WEBGRAFIA

“DESENCADENANT”

<http://blogs.sapiens.cat/socialsenxarxa/2010/12/05/el-llarg-cami-cap-a-laigualtat-de-la-dona-el-segle-xx-com-a-segle-de-les-dones/>

DATA: 13 D'OCTUBRE

HORA: 22:40

<http://www.mujiresenred.net/spip.php?article1397>

DATA: 20 DE SETEMBRE

HORA: 18:26

<http://jesusgonzalezfonseca.blogspot.com.es/2011/04/la-mujer-traves-de-lahistoria.html>

DATA: 4 DE JULIOL

HORA: 10:20

“DIA INTERNACIONAL DE LA DONA”

http://elpais.com/elpais/2016/03/08/actualidad/1457391656_822617.html

DATA: 6 DE JULIOL

HORA: 16:35

<http://www.ara.cat/2013/03/07/878392154.pdf?hash=610dbee595991a2780d3b851150a0ff198fb9d92>

DATA: 23 DE SETEMBRE

HORA: 14:35

“LA DONA AL LLARG DEL TEMPS”

<http://es.slideshare.net/senior.udc/cambios-en-el-rol-social-de-la-mujer-desde-1945>

DATA: 20 DE DESEMBRE

HORA: 17:35

<http://es.slideshare.net/ricla/derechos-que-ha-conseguido-la-mujer-a-lo-largodel-tiempo>

DATA: 20 DE DESEMBRE HORA: 18:10

<http://es.slideshare.net/jjeenny/la-dona-al-llarg-de-la-historia>

DATA: 20 DE DESEMBRE HORA: 18:25

“EL LLARG PROCES DE LA DONA”

<https://prezi.com/2orgt-ixn8l/el-rol-de-la-mujer-en-el-siglo-xx-y-xxi/>

DATA: 26 DE DESEMBRE HORA: 12:50

“DONA ACTUAL”

<https://storify.com/AlejandrinaNegr/el-papel-de-la-mujer-en-el-siglo-xxi>

DATA: 27 DE DESEMBRE HORA: 14:05

<http://www.mecd.gob.es/portada-mecd/>

DATA: 10 DE GENER HORA: 21:45

“SITUACIÓ DE LES DONES AL MÓN”

<http://www.madrid.org/iestadis/fijas/efemerides/nu130601.htm>

DATA: 27 DE DESEMBRE HORA: 19:15

<https://vicentecamarasa.wordpress.com/2009/06/20/la-mujer-en-los-paisessubdesarrollados/>

DATA: 28 DE DESEMBRE HORA: 16:10

“WALT DISNEY”

<http://www.biografiasyvidas.com/monografia/disney/>

DATA: 10 D'AGOST HORA: 11:40

“PEL·LÍCULES”

<https://cuentosparadormir.com/cuentos-clasicos/blancanieves-y-los-sieteenanitos>

DATA: 10 DE JULIOL

HORA: 10:50

<http://jugandoalarte.blogspot.com.es/2012/12/analisis-de-la-peliculablancanieves-y.html>

DATA: 10 DE JULIOL

HORA: 11:10

<http://lasirenita-lidia.blogspot.com.es/p/argumento.html>

DATA: 11 DE JULIOL

HORA: 13:20

<http://lasirenita-lidia.blogspot.com.es/p/analisis-del-relato.html>

DATA: 11 DE JULIOL

HORA: 14:05

<http://www.elespectadorimaginario.com/frozen/>

DATA: 14 DE JULIOL

HORA: 17:35

<http://marcianosmx.com/una-reflexion-psicologica-sobre-frozen/>

DATA: 16 DE JULIOL

HORA: 18:00